

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf

XIV. évfolyam 5. szám - 2005. február 3.

ELGONDOLÁS

EMLÉKEZTETŐ

A MÁSODIK FÉLÉVBEN ÉRVÉNYBE LÉPŐ VÁLTOZÁSOKRÓL

- 1) Az értékelési rendszer változása
- 2) A késések szabályozása
- 3) Bérletrendszer bevezetése
- 4) Az órán nem lévő diákok „tartózkodásának” szabályai

Az első három témáról már minden iskolapolgár kapott írásban tájékoztatást.

Az órán nem résztvevő diákok tartózkodási lehetőségeiről a Huhogás 2005. január 13-án döntést hozott, mely vonatkozik minden diákra, aki/akinek:

- Lyukas órája van
- Bérlettel van kint
- Korábban jött be az iskolába
- Nem ment még el, bár már nincs órája

A döntés értelmében, iskolaidőben az órán nem résztvevő diákok tartózkodhatnak:

- Az A25 előtti folyosón
- A dühögőben
- A könyvtárban
- A földszinti folyosón a tanáriktól a Csoncsi ajtajáig terjedő részen
- Az „A” épület udvari bejárata előtti területen (belül)
- Az udvaron a ketrec előtti részen (a padoknál)
- Ebédelni lehet
- Az itteni büfében lehet enni
- Koordinátori engedéllyel lehet egyéb helyre menni

Hogy a bérletrendszer biztosan sikeresen működik–e majd, nem tudhatjuk, de nagyon bízunk benne. Ha mégis úgy alakulna, hogy a rendszer inkább gondot, kavarodást okoz, visszaélések, félreértések merülnek fel bármilyen szempontból, a Huhogás bármikor megszüntetheti. Első körben néhány hét próbaidő áll a rendelkezésünkre, hogy kipróbáljuk.

2005. január 28.

Molnár Lajos, pedagógiai vezető

Tisztelt Diákság!

2005 februárjától indul a „**Szedd össze, Magad**” mottójú pontverseny első fordulója. A pontverseny célja, hogy minél kevesebb szemét hagyjunk magunk után a termekben, és így egy mindannyiunk számára élvezhetőbb környezetben folyjék a tanulás.

A verseny az osztályok között zajlik, és minden egyes forduló végén a győztes osztály egy szabadnappal gazdagodik. A versenyzés elviekben nem áll semmi többől, minthogy a szemét ne a pad alá kerüljön, hanem a kukába. A gyakorlatban ez annyiban több, hogy a termet korábban használó osztály által ott hagyott szemét nekünk is kevesebb pontot jelent, ezért van rá esély, hogy az ő szemétét is nekünk kell összeszedni. De ha minden óra után 10 másodperccel számolunk, akkor is másfél órát jelent félévenként, a földíj pedig egy egész nap.

A Huhogás január 13-án elsöprő többséggel szavazta meg (többek közt) az alábbi pontokat:

- Az órák végén a tanérok írnanak be egy pontot a termék falára függesztett táblázatokba, ami lényegében helyettesítené a diákok felszólítását a szemét összeszedésére. Így a diákok is motiváltabbak lennének, és a tanároknak is egyszerűbb dolga lenne, tehát a módszer jelentősen hatékonyabb volna.
- Egy önkéntesekből álló alakulat számítaná ki osztályszintre a pontokat, és összesítené bizonyos időközönként a pontverseny állását.
- A legtöbb pontot gyűjtő osztály félévente egy szabadnapra jogosult.
- A pontrendszer segítségével a szemét összegyűjtése, illetve nem eldobása a diákok számára sem egy újabb feladat lenne, hanem egy lehetőség, és a versenyszellem sokat segíthet.
- Mind a tanárok, mind a diákok számára javítanák a munkamorált a tiszta tantermek.
- A pontverseny január 31-én, hétfőn indulna, és június 3-ig, péntekig tartana. Amennyiben beválik, úgy 2005 szeptemberében újra elindulna.
- A reménytelen esetek elkerülése végett plusz pontszerző lehetőségeket (pl. „porszívó”) vethetünk be.
- A verseny helyszíne egyelőre a Politechnikum A és B épülete.

Végh Mihály – Poly-P

ISKOLABÍRÓSÁGI HATÁROZATOK

Időpont: 2004. december 13.

Bírók: Imre Dániel (diákbíró, AzBest),
Tóthfalusi Ágnes (szülőbíró, Kabaré), Barta Géza (tanárbíró)

Négy (P)Olympos osztályos diák énekórai magatartásának ügye

Résztevők:

panaszoltak, két szülő, egy osztálytárs, Szabó Enikő (panaszos, énektanár), Lendvai Györgyi és Fekete Ádám (osztályfőnökök), Molnár Lajos (pedagógiai vezető), Czibor Erzszi (az iskola pszichopedagógusa), Szabó László (az Iskolabírószág titkára)

Előzmények:

A diákokat Szabó Enikő jelentette fel, mert magatartásuk „az órászerűt meg sem közelíti”, sérti a tanár tanításhoz és a többiek tanuláshoz való jogát.

A tárgyalás:

A tárgyaláson kiderült, hogy ebben az osztályban sok probléma van a diákok viselkedésével, a panaszoltak viselkedése azonban a feljelentés előtti (nov. 29.) énekórán már tűrhetetlen volt. A tárgyalás elején úgy tűnt, a diákok leginkább a többiek viselkedése tükrében ítélik meg saját helyzetüket. Volt olyan, aki nem értette, miért van az Iskolabírószágon, hisz akkor „még sok más diáknak is itt kellene lennie az osztályból”. Később (Enikő és mások hozzászólásai után) úgy tűnt, hogy a panaszoltak többsége érti, hogy miért ők lettek feljelentve, és azt is, hogy a felelősséget akkor sem háríthatják másra, ha azok sem az Iskolabírószág lapjain közlik a nem tudott figyelembe venni.

Határozat:

- A fegyelmi büntetés fokozata megrovás.
- A diákoknak egy füzetet kell vezetniük 2005. január 4-től, melyben Enikő láttamozza az énekóra végén, hogy volt felszerelés (ha kellett), rendes jegyzetelés, és az órai magatartás is rendben volt. A folyamat elindításához a diákoknak osztályfőnökeik segítségét kell kérniük (füzet típus, lapok beosztása, táblázat

látat milyensége stb.). A füzet-vezetésért nem az osztályfőnökök, hanem panaszoltak felelnek, és azért is, hogy minden osztály-időn osztályfőnökeik láttamozzák és nyomon követhessék azt, hogy a panaszoltak betartják az Iskolabírószág határozatát. A füzetet 2005. március 23-ig kell vezetniük a panaszoltaknak.

- Az Enikővel korábban, kilenc diák által kötött szerződés minden pontja a panaszoltakra is érvényes, azaz:

- pótolják a füzetben a tananyagot,
- a felszerelésük minden órán ott lesz,
- órászerű magatartást tanúsítanak,
- az órai munkában hatékonyan részt vesznek.

- Az egyik januári vagy februári osztályidőn (2005-ben) kb. 20 perces előadást kell tartaniuk arról, hogy milyen is az órászerű viselkedés, hogyan kell viselkedni a tanórán, hogyan kell egy diáknak felkészülni a tanórára szünetben, mikorra kell a terembe érni és a többi. Az előadásban a diákok térjenek ki minden lehetséges esetre és részletre.

(Segítségül néhány példa: Büfében sorbaállás, ebédlőben, az udvaron vagy WC-ben való tartózkodás, továbbá testkultúraóra után hogyan és milyen körülmények között kell megérkezni az órára. Milyennek kell lenni a padok állapotának, és milyennek kell lennie az osztályterem rendezettségének a szünet végére. Mikor kell és hogyan kikészíteni a felszerelést. Hova lehet tenni az el nem fogyasztott élelmiszereket. Térjenek ki az osztályterem rendbe szedésére az órák, illetve a 6. óra után stb., stb., stb.)

Az előadás tartalmát, időpontját és lebonyolítását a diákoknak osztályfőnökeikkel kell egyeztetni. Fontos, hogy az előadást vegyék komolyan, ha ugyanis azt elhülyéskedik, az iskolabírószági határozat e pontját megszegik.

- Az egyik januári vagy februári énekórán (2005-ben) elő kell adniuk egy produkciót. (Sztin kb. 20 perc, de Enikővel kell erről egyeztetni.) A produkciót nem közösen, hanem külön-külön kell bemutatniuk, amit Enikő egyenként értékel. (Feltehetően nem is egy énekóra alatt zajlanak le ezek a produkciók.) A produkciók tartalmát, stílusát és hosszát Enikő szabja meg. Jelenthet ez kis-előadást (pl. zene-történet), éneklést, énektanítást

az osztálynak, ritmusgyakorlatot stb. Mindenkinek egyénileg kell egyeztetnie énektanárával. Erre pedig a panaszoltaknak fel kell kérni Enikőt, azaz ennek a produkciónak létrejötté sem az énektanár, hanem a panaszoltak egyéni felelőssége.

Indoklás:

Az Iskolabíróság az óraszerű magatartásról a pedagógiai vezető által tartott Fórum után különösen rossznak tartja a hasonló eseteket, és reméli, hogy a panaszoltak belátják hibáikat, képesek lesznek változtatni viselkedésükön és az iskolai normáknak megfelelő életet élni a Politechnikumban.

Egy (P)Olymposos diák igazolatlan mulasztásainak ügyében

Résztevők:

panaszolt, két szülő, egy osztálytárs, Lendvai Györgyi és Fekete Ádám (panaszosok és osztályfőnökök), Molnár Lajos (pedagógiai vezető), Czibor Erzszi (az iskola pszichopedagógusa), Szabó László (az iskolabíróság titkára)

Előzmények:

A diákot Lendvai Györgyi és Fekete Ádám jelentette fel, mert a panaszolt sokszor késik, nagyon magas igazolatlan óráinak száma, és a korábban osztályfőnökeivel – éppen a késések és hiányzások megelőzése érdekében – kötött szerződést is megszegte.

A tárgyalás:

A tárgyaláson kiderült, hogy a panaszoltnak már 17 1/3 biztos hiányzása van, ami igen magas, hisz még az első félév sem zárult le. Az is világossá vált, hogy a panaszoltnak sürgősen változtatni kell eddigi hozzáállásán, mert ha ilyen ütemben folytatja igazolatlanjainak gyűjtését, könnyen kialakulhat az a helyzet, hogy távoznia kell a Politechnikumból.

Természetesen megengedhetetlenek a napközbeni, óra eleji késések is.

Az Iskolabíróság enyhítő körülményt nem tudott figyelembe venni. Súlyosbító körülményként vette figyelembe, hogy a panaszolt szerződést szegett.

Határozat:

- A fegyelmi büntetés fokozata szigorú megrovás.
- A panaszoltnak egy füzetet kell vezetnie 2005. január 4-től, melyben tanáraival láttamoztatja, hogy nem késett. A folyamat elindításához az osztályfőnökök segítségét kell kérni (füzettípus, lapok beosztása, táblázat milyensége stb.). A füzetvezetésért nem az osztályfőnökök, hanem a panaszolt felel, és azért is, hogy minden osztályidőn osztályfőnökeik láttamozzák, és nyomon követhessék azt, hogy a panaszolt betartja az Iskolabíróság határozatát.
- A füzetet 2005. március 23-ig kell vezetnie a panaszoltnak.
- A Bíróság a korábbi (ugyanezen a napon született) másik határozatra való tekintettel egyéb szankciókkal nem terheli a panaszoltat, de nyomatékkal felhívja figyelmét mind a fenti, mind a másik határozatban található pontok maradéktalan betartására!

Indoklás:

Az Iskolabíróság veszélyesnek és megengedhetetlennek tartja az ilyen magas óraszámú hiányzást és késést. A Bíróság különösen nehezményezte, hogy a panaszolt az osztályfőnökeivel kötött szerződést is megszegte.

Egy AFro(Poli)szos diák igazolatlan mulasztásainak ügye

Résztevők:

panaszolt, Arnold Éva és Fábíán Péter (panaszosok és osztályfőnökök), Czibor Erzszi (az iskola pszichopedagógusa), Szabó László (az Iskolabíróság titkára) és egy másik ügy résztvevői

Előzmények:

A panaszoltat Arnold Éva és Fábián Péter jelentették fel, mert igazolatlan óráinak száma nagyon magas (25). Tekintettel arra, hogy ez a helyzet még a félév vége előtt alakult ki, ha továbbra is így folytatja, igen közel kerül a kizáráshoz. Mivel idén érettségizik, ez különösen veszélyes, és senkinek sem lenne jó.

A tárgyalás:

A tárgyaláson kiderült, hogy a panaszolt nehezen tud felkelni, éjszaka nem vagy igen keveset alszik. Nagyon kulturáltan és határozottan képviselte álláspontját, és egyértelművé tette a Bíróság számára, hogy a helyzet megoldása az ő kezében van. Ehhez nem kér segítséget az iskolától, és reméli, hogy a magas igazolatlan óraszám arra sarkallja, hogy ne lépje túl a 30 igazolatlan órát, ami felett (ha nincs enyhítő körülmény) már nem lehet a Politechnikum diákja.

Az Iskolabíróság enyhítő körülményt nem tudott figyelembe venni.

Határozat:

- A fegyelmi büntetés fokozata felfüggesztett kizárás.
- Az Iskolabíróság határozottan javasolja panaszoltnak, hogy üljön le osztályfőnökeivel, és próbáljanak valami megoldást találni a gyakori reggeli késések elkerülésére, mert helyzete több, mint veszélyes.
- Az Iskolabíróság fontosnak tartja, hogy felhívja a panaszolt figyelmét arra, hogy 30 óra feletti igazolatlan óra esetén el kell hagynia a Politechnikumot (ha nincs komoly, az osztályfőnökök és a Bíróság számára is elfogadható enyhítő körülmény).

Indoklás:

Az Iskolabíróság veszélyesnek és megengedhetetlennek tartja az ilyen magas óraszámú hiányzást. Tekintettel arra, hogy a panaszolt felnőtt ember (19 éves), és tudja, mi minnek a következménye, ráadásul a tárgyaláson is kiderült, hogy maximálisan tisztában van helyzetével, az Iskolabíróság a fentiekén kívül más szankciót nem szeretne alkalmazni.

Az Iskolabíróság nevében,
Budapest, 2004. december 17.

Barta Géza, tanárbíró

Egy M&Ms osztályos tanuló ügye

A Szöllösi László (szülő), Gábor Péter (diák) és Szabó László összetételű iskolabíróság 2004. december 14-én tárgyalta egy M&Ms osztályos tanuló fegyelmi ügyét. Jelen voltak és felszólaltak: Kelemen Hajna és Molnár Csaba osztályfőnökök, Czibor Erzsébet pszichopedagógus, az édesanyja, továbbá két felnőtt érdeklődő.

A tanulót osztályfőnöke jelentette fel művészetismeret-órai bekiabálásért, amikor a feladat kihirdetése során hangosan káromkodott, ezzel minősítve tanárát. Az előzményekhez tartozik, hogy hasonló esetek történtek idén és tavaly is, valamint jelenleg is hatályos a tavaly június 9-én meghozott szigorú megrovás büntetés, amit hasonló viselkedése miatt hozott a bíróság.

Panaszolt a tárgyalás során elismerte a panaszt, bár tagadta, hogy a kifogásolt megjegyzés a tanárának szólt, mivel ő a feladatot minősítette. Az eset után Hajnától elnézést kért, de nem rögtön és nem őszinte belátásból, hanem tanára többszöri félreérthetetlen megnyilatkozásából adódóan. Szerinte hasonló fegyelmi problémái idén nem voltak, de mint az a tárgyalás során és több, az osztályban tanító tanár jellemzéséből kiderült, ez közel sincs így. A panaszolt órai működéséről a többség elmarasztalóan nyilatkozik. Ezek szerint gyakran kivonja magát a munka alól, képessége alatt teljesít, osztálytársaival és tanáraival gyakran megenyedhetetlen stílusban kommunikál, időnként trágár szavakat is használ. Sajnos néhány esetben társakat is talál ilyenkor, akik bár nem vesznek részt aktívan a történésekben, de azt viccesnek találják. Kelemen Hajna elmondta, hogy tanítványában nem először látja az ellenállást az órai feladatokkal szemben, ilyenkor gyakoriak a szélsőséges megnyilatkozásai, nagy nyilvánosság előtt és nagy hangerővel, félreérthetetlen módon adja tudtára a nem tetszését. Ezzel alapvetően megnehezíti az együttműködést, tanára pedig sokszor kerül megalázó helyzetbe, védekező pozícióba. Hajna még elmondta, hogy a panaszolttal és

anyukájával külön-külön és együtt is már sok fórumon, több alkalommal beszéltek a problémáról és megoldási lehetőségekről. Molnár Csaba is kifogásolta tanítványa viselkedését. Hozzátette, hogy a feljelentés óta visszafogja magát, figyel a helyes kommunikációra. Az édesanya szerint lánya otthon is káromkodik, de nem olyan mértékben, mint a jelek szerint az iskolában teszi. Czibor Erzsébet egy, a panaszolttal történt konkrét esetet mesélt el. A tanuló az iskolaorvosnál rosszulétre hivatkozva kért segítséget. Ekkor három felnőtt jelenlétében ragadtatta el magát, ami ismét káromkodásba fordult és okozott ezzel kínos szituációt. Az esetet kövően Erzsébet és az osztályfőnökök visszatértek az esetre, sajnos csak ennek hatására történt meg a panaszolt részéről a bocsánatkérés. Erzsébet úgy látja, hogy a panaszolt viselkedésével gyakran generál feszültséget környezetében, nincs köze a társaihoz, politechnikumi ittléte szinte csak a tanórákra korlátozódik, talaját vesztett, motiválatlan, érdektelen. Az orvosi, pszichológiai segítséget elutasítja. A problémákat gyakran nem látja be, nem kezeli súlyuknak megfelelően, kibújik a felelőség alól, folyamatosan hárit. Az iskolabíróság a tárgyalás során sokáig még halvány együttműködést sem tapasztalt a panaszolt részéről. Többnyire csak lesöpörte az ellene hozott vádakot, háritott, igyekezett kitérni a felelőség alól, másokban kereste a hibát. Csak hosszas kérdezés után nyílt meg annyira, hogy talán felfedhetővé váltak azok az indítékok, amelyek ha nem is feltétlen adnak felmentést a viselkedésére, de legalább mérlegelhetőek voltak a határozathozatal előtt.

Határozat:

- A panaszoltat a bíróság kizárja a politechnikum tanulói közül. Ezt a büntetést egy hónap időtartamra felfüggeszti, ami azt jelenti, hogy a panaszolt erre a rövid időre egyelőre még kap lehetőséget, haladékot annak bizonyítására, hogy képes a változás irányába elmozdulni. Az egy hónap leteltével ugyanez a bíróság ugyanebben a körben (szülő és osztályfőnök) gyorsított eljárásban meghallgatja a panaszoltat az eltelt időszakról, és annak pozitív eredménye alapján jogosult arra a dön-

tésre, hogy további egy hónapra ismét a politechnikum tanulója maradjon. Az eljárás havi beszámoltatással a tanév végéig tart. Ez alatt hónapról-hónapra, meggyőző, javuló tendenciát kell mutatnia. Amennyiben bármelyik alkalommal bizonyosságot nyer, hogy a panaszolt nem képes megfelelni a most már joggal elvárható tanulmányi és főleg emberi, viselkedésbeli követelményeknek, úgy az azonnal érvénybe lépteti a kizárást.

- A panaszoltnak egy naplót kell vezetnie, amibe bekerül minden olyan, az iskolában történt konfliktushelyzet leírása és megoldása, ami vele és társaival vagy tanáraival történt. Ezzel az a cél, hogy a panaszolt rögtön szembesüljön viselkedésével, végiggondolja a történeteket, a megoldásra tegyen kísérletet, a tanulságokat levonja. A füzet vezetéséért a panaszolt felel. Minden aktuális tárgyalás előtt a bíróságnak be kell mutatnia, az abban leírt eseteket a tanárbíró egyeztetni az érintettekkel, és ha kell, őket is megidézi a tárgyalásra. Fontos, hogy minden esetben be kell kerülnie a naplóba, elmulasztása súlyosbító körülmény.

Indokolás:

A bíróság elfogadhatatlannak tartja a trágár beszédet. Minden iskolapolgárnak kötelessége társaival, tanáraival szemben udvariasan, tisztelettel kommunikálni. Ez iskolánk egyik alapelve. Az ilyen esetek a legszigorúbb megítélés alá esnek. A tárgyalás során többségben voltak a súlyosbító körülmények, és nem segítette a panaszolt helyzetét háritó, passzív viselkedése sem. De a bíróság igyekezett azt a néhány szaktanári és osztályfőnöki véleményt is figyelembe venni, ami lehetőséget adott arra, hogy mégiscsak mérlegelhessen. Fontos körülményként vette számításba, hogy a panaszoltnak néhány szál gyökérrel azért van kötődése a Politechnikumhoz, ami ha megerősödik, akkor lehet remény arra, hogy segítségükkel megkapaszkodjon. Ezért kaphatott a panaszolt még egy utolsó esélyt.

A határozatok ellen a kézhezvételtől számított 15 napon belül lehet fellebbezni írásban az Iskolabíróság titkárnál.

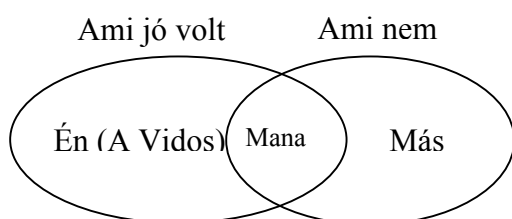
Az iskolabíróság nevében:
Politechnikum, 2004. december 28.

Szabó László

SÍTÁBORI SZÖSSZENETEK

2005. JANUÁR 17–22.

- Ami jó volt: szivar a teraszon, vízpipa a teraszon, southern comfort a WC-ben, német MTV, vonzó német hosztesz. Ami rossz volt: sípálya helyett korcsolyapálya, egyórás táv a szállás és a pálya között, nem volt törölközőm.
- Szép volt, jó volt, nem hibátlan.
- Szép kis hegyek, szép emberek, jeges pályák, széles pálmák, harmonikus, néha depis, szűkös a busz, Zámbo Jimmy. Szép volt, jó volt, köszönöm!
- Carvingozós, idegesítő hetedikesezős, dímbes–dombos, felhős–ködös, zámbojimmys, sokat buszozós, hóesős, keveset alvós, porcikafájós, Nutellaevős, hülyéskedős, sokat sízős, vidosozós, 7. volt. Szerintem!
- Jó: Hütte, meg minden más. Rossz: Vidos
- Egész tűrhető volt. Sok volt az oktatás. Jövőre ki lehetne hagyni az utolsó esti cuccot.
- Jó: szállás, a síelés, Hütte, a 8.csoport oktatása k**va jó volt. Rossz: Messze a pálya, Vidos.
- Jó: Társaság, hangulat, meg minden. Rossz: Vidos, búcsúest, vetélkedő pénteken. Szerintem.
- Jó: a szállás, a társaság (1–2 kivétellel). Rossz: a pálya, meg ami hiányzott róla a hó!
- Jó: Minden, nekem nagyon bejött. Kár, hogy olyan rövid volt, mint a gyök2. Az oktatók. Sokat tanultam Szilvitől, és élvezet volt órákon lenni. A lécem. A tanári kar. Rossz: A „bukás”! :) Nem tudtam tanulni. (Kandris)
- Na kezdjük az elején: a kaja... mindig kényes téma... de most az is jóóó volt. Főleg a felszolgálás (? lány). A szállás süti volt, meg volt süti is. A csúszás... susnyasi ezerrel. Egy 5 perces csusziból legalább 4 és felet a levegőben töltöttünk, de a lécek még így is karcosak lettek. Zsírkirály.....
- Az idej sítábor olyan volt, mint az eddigiek..... nagyon király. Az oktatók nagyon jó fejek voltak, és a diákokkal sem volt gond; egyedül a fiú–lány aránnyal (40/9). Aki nem jött, az sajnálhatja. Ajánlom mindenkinek. A hangulat 150%–os volt.
- Ami jó volt:
 - I may be small, I may be sweet,
 - But baby, know how to move my feet
 - And when I start to feel the beat,
 - I just want to move my feet,
 - And it's makes me wanna tweet,
 - Tweet, tweet, tweet, tweet, twee–tweet!
- Ami rossz: messze van a pálya a szállástól. Jól tartott néger.
- Ami jó volt: Melinda mosolya, Andrea szeretete, és a hó fight.
- Király volt!!!
- Sz*r volt!!!
- JMANA!♥♥♥
- Ó, Mana, a pincér lány!
- Nagyon jó volt!
- Jó: Jó volt!!! Rossz: sok bűdös fing!!!
- Elég zsír volt, hogy közel volt a pálya, így ha ónos eső volt, az sem zavart meg minket, hiszen csak ki kellett csúszni az ajtón, és már pálya volt. Végig meleg volt, a pályán ezért nem volt jég, de csodával határos módon hó meg igen. A szállás cserébe szörnyű volt. Alig több mint 50 m²–en kellett 3–an szoronganunk!
- Vidos: Ba** meg én még alva is szexi vagyok.
- Nagyon kedvesek voltak az ausztrálok (*talán az osztrákok!?* – Láng A.)!

- Messze volt a pálya, de jó volt. A Szőnyit elvertem...?... De! A rohadék kicsibe az agyamra ment!
- Jó volt, csak messze volt a pálya a szállástól.
- Jeges pálya, amúgy nagyon jó volt. A táborral is szerintem rendben volt.
- Jó volt a kaja. Rossz volt a pálya.
- A pálya iszonyú messze volt, de a buszon Dr. Vidos értekezéseit hallgattuk sírva-röhögve. A szállásunk nagyon rossz volt, mert nem volt mosogatószer. A kaja nagyon korrekt volt, pláne kiegészítve a palacsintákkal. Jövőre is jövünk.
- Vissza kell adnom anyunak a kauciót!
- Jó volt. A pálya túl messze volt a szállástól. A szállással minden rendben volt. Jó volt a társaság. Jövőre is jövök.
- Király volt a susnyasi + a Szlovák? A kaja lehetett volna jobb. ☺ Mana :)
- Szerencse, hogy volt erdő a pálya mellett, mert nyomhattunk örömsí gyanánt a fenyők között. Sítábor = ZSÍR
- Annak ellenére, hogy kétszer ráestem ugyanarra az ujjamra, megtanultam síelni!!
- Töketlenkedés a busz körül.
- Jó volt. A legjobb csoportban voltam egyedül lány, sok-sok jó pasi között. Rengeteget tanultam, sok embert megismertem. (Nyuszi)
- Hát, a síelést egy hét alatt nem tudtam megtanulni, de rengeteg élménnyel gazdagodtam. Remek társaság volt, és sajnálhatja magát az, aki nem jött el. (Zsófi)
- Összességében nagyon jó volt minden. A társaság is jó volt. A kaja szörnyű volt.... A pálya igaz messze volt, de szerintem megérte oda menni! (A Jimmy-s büntetés egy kicsit durva volt!)
- Jó is volt, meg rossz is, de azért jó volt!!!

Kedves tantárgyfelelősök!

A testkultúra–munkacsoport a 7.–8.–9.–10. évfolyamnak összevont tantárgyfelelősi fórumot tart.

Időpont: 2005. február 7. 15:00–16:30

Helyszín: Tornaház: többcélú terem

A fórum előtti tanórán kaptok időt, hogy egyeztessetek az osztállyal. Bármilyen kérést, javaslatot, problémát felvethettek a fórumon, persze annak is örülünk, ha azt mondjátok, minden rendben. Próbáljátok végiggondolni a következőket: sporteszközök, felszerelés, értékelés módja, órák, tanár(ok). Ehhez a felkészüléshez egy szempontrendszert kaptok segítségül és jegyzetelésre, amit természetesen a fórumra magatokkal kell hoznotok.

A részvétel minden tantárgyfelelősnek kötelező!

A fórumot követő órán lesz lehetőségetek arra, hogy az elhangzottakról, tapasztaltakról beszámoljatok az osztálynak.

Politechnikum, 2005. január 25.

Láng Andrea

A Testkultúra–Munkacsoport tornaházi pályázata

A Testkultúra Munkacsoport PÁLYÁZAT–ot hirdet a Tornaház délutáni sportcélú használati jogáért:

- **A pályázat célja:** A tömegsport támogatása.
- **A pályázat résztvevői:** A Politechnikum iskolapolgárai (diákok, tanárok, dolgozók), egyének és csoportok.
- **Pályázható helyek:** A Tornaház összes szabad terme (nagyterem, „többcélú”, kondi, kisterem) és az I. negyedre az udvari sportpálya („ketrec”). A tanórák, a Poli–kalendáriumban előre meghirdetett nagyobb sport és iskolai rendezvények, az időszakos házibajnokságok és a rendszeres gerinctorna–foglalkozások elsőbbséget élveznek, lebonyolításuk alatt a nagyterem, a többcélú terem és a kisterem foglalt.
- **Pályázható időszak(ok), nap(ok), időpont(ok):** Általában a tanítási idő után, legkésőbb 17 óráig. A már biztosan foglalt időpontok: hétfő 7. óra (többcélú terem: gerinctorna), kedd 15:00–15:45 (többcélú terem: gerinctorna), szerda 7. óra (egész tornaház), péntek 7. óra (nagyterem: röplabda).

Pályázni minimum egy negyedévre és maximum egy félévre lehet. Amennyiben egy adott „kör” a pályázat folyamán elnyert időponton túl is működtetni kívánják a nyertes pályázók, akkor még az idő „lejárta” előtt hosszabbítási szándékukat újra jelezniük kell. Ekkor az eltelt időszakról szóló részletes beszámolót is mellékelni kell a kérelemhez.

- **További tudnivalók:** A nem megfelelően működő „körök” (rendszerrelenség, létszám hiánya – lanyhuló érdeklődés) „helye” megszűnik. Igény esetén egy „újabb” kap lehetőséget. Az idő előtt megszűnt szakkör résztvevői – felelősségük súlyának megfelelően – egy újabb pályázat esetében hátránnyal indulhatnak.

Minden saját hibából, gondatlanságból elkövetett károkozásért az igénybevevő(k) tartoznak felelősséggel.

A pályázat után (és addig) a szabadon birtokolható helyszíneken és időpontokban, akinek kedve, ideje van, sportolhat.

- **A pályázat benyújtásának határideje: február 7., hétfő 14.30.**
- **A pályázat elbírálása:** Határidő után hamarosan, de legkésőbb 3 munkanapon belül. Határidő után folyamatosan lehet pályázni, azonban már csak a hetedikéig beérkezett pályázatok elbírálása után szabadon maradt helyekre, „érkezési” sorrendben. (A hetedikéig benyújtott igények egyforma feltételekkel indulnak, a beadás napjától függetlenül.) Amennyiben egy helyre, azonos időpontra többen pályáznának, akkor a munkacsoport igyekszik bölcs, mindenki számára megnyugtató döntést hozni.

Pályázati Űrlap igényelhető a Testkultúra–munkacsoport bármely tagjától.

Hát akkor sportra fel!
Politechnikum, 2005. január 25.

Sportbaráti üdvözléssel a Testkultúra–munkacsoport.

HALIHÓ! FIGYELEM!

INFORMÁCIÓK ÉS TUDNIVALÓK

A TAVASZI SPORT-ZSÁKBAMACSKÁRÓL!

A testkultúra munkacsoport (tervei szerint) minden év tavaszán megrendezi az ÖTKARIKÁS ÉS HATKARIKÁS POLI JÁTÉKOK elnevezésű sporteseményét.

Az ÖTKARIKÁS POLI JÁTÉKOK öt csapatsportágban, a HATKARIKÁS POLI JÁTÉKOK pedig hat egyéni és páros sportágban való versenyzési lehetőséget jelent. A POLI JÁTÉKOKat évente, felváltva fogjuk lebonyolítani. Az egyik évben csapatsportokban, a másik évben pedig egyéni és páros sportágakban lehet versengeni.

Idén tavasszal (2005. április 15–16–17.) az I. ÖTKARIKÁS POLI JÁTÉKOKat fogjuk megrendezni az alábbi sportágakban:

- Floor–ball
- Kosárlabda
- Röplabda
- Kézilabda
- Labdarúgás

Ötkarikás Poli Játékok

2005. április 15–16–17. (péntek, szombat, vasárnap)

Általános tudnivalók:

- A versenynapok és a lebonyolítás módja a nevezett csapatok számától függ. A pénteki versenyek a tanítási idő után kerülnek lebonyolításra.
- Bernalvás nincs, a versenynapok végével haza kell menni!
- Nevezni a faliújságon található nevezési lapon lehet. Csak a szabályos nevezéseket fogadjuk el!
- **Nevezési határidő: február 18. péntek 14:30**
- A versenyszámok lebonyolításának feltétele, hogy a lányoknál legalább 4 csapat, a fiúknál 6 csapat adjon le sportáganként szabályos nevezést.
- Korcsoportok nincsenek, bárki bárkivel nevezhet, versenyezhet; de a lányok és fiúk külön versenyeznek.
- Több csapatban is lehet indulni, de számítani kell arra, hogy a párhuzamos lebonyolítás miatt (egy időben két sportág küzdelmei folyhatnak) lehetséges, hogy dönteni kell arról, melyik sportágban és csapatban lépsz pályára.
- A kézilabda csak abban az esetben lesz, ha sikerül nagy pályát bérelnünk.
- A versenykiírás (időrend, lebonyolítás módja) a nevezések beérkezése után kerül ki a faliújságra.
- Eredményhirdetés az utolsó versenynap végén, egy közös „teadélutánnal” egybekötve.

Nevezési létszámok, pályán lévők száma és helyszínek:

• Labdarúgás/fiú: 7 fő (3+1) Ketrec	• Röplabda/lány: 8 (6) Nagyterem
• Labdarúgás/lány: 6 fő (4+1) Ketrec	• Floor–ball/fiú: 6 fő (3+1) Nagyterem
• Kosárlabda/fiú: 7 fő (5) Nagyterem	• Floor–ball/lány: 7 fő (4+1) Nagyterem
• Kosárlabda/lány: 7 fő (5) Nagyterem	• Kézilabda/fiú: 9 fő (6+1) Bérelt pálya
• Röplabda/fiú: 8 fő(6) Nagyterem	• Kézilabda//lány: 9fő (6+1) Bérelt pálya

Poli, 2005. január 27. Angelika napja

a testkultúra–munkacsoport nevében: Láng Andrea

Az irodalmi házi verseny megfejtései

1. Helyszínek: (4 pont)

1. Vizsolyban adta ki Károlyi Gáspár az első teljes magyar bibliafordítást.
2. Nagyszombaton alapított egyetemet 1635-ben Pázmány Péter.
3. Rodostóban halt meg száműzetésben Mikes Kelemen.
4. Romániában található ma Arany János szülőhelye, Nagyszalonta.

2. Alkotók: (10 pont)

- a) Pázmány Péter írt teológiai munkát Isteni igazságra vezérlő kalauz címmel.
- b) Szathmáry József volt Szigligeti Ede családi neve.
- c) Csokonai Vitéz Mihálynak van Özvegy Karnyóné című műve.
- d) Kisfaludy Sándor a Himfy-ciklus szerzője.
- e) Csokonai Vitéz Mihály írt verset „Magyar! hajnal hasad” címmel.
- f) Petőfi Sándor rövid ideig a Pönögei Kis Pál írói álnevet használta.
- g) 1846-ban a Kisfaludy Társaság pályázatát Arany János nyerte a Toldival.
- h) Csokonai Vitéz Mihály írt színdarabot A Méla Tempefői... címmel.
- i) Kisfaludy Károly írt vígjátékot A kérők és Csalódások címmel.

3. Szereplők (10 pont)

- a) Döbröginék hívták a földesurat Fazekas Mihály Lúdas Matyi című művében.
- b) Ágnes asszony a lepedőjét mosó hősnő Arany János balladájában.
- c) A Fejedelemmel, a Tudóssal és a Kalmárral találkozott Csongor Vörösmarty művében.
- d) Rozgonyi Piroskának hívták Toldi Miklós szerelmét Arany művében.
- e) Arany János írt verset Öldöklő angyal címmel.
- f) Ottó volt Melinda csábítója Katona József Bánk bán című drámájában.
- g) Kőműves Kelemennéről szól a befalazott asszony balladája.
- h) A Szigeti veszedelem szereplői Szulimán, Demirhán és Gábrriel arkangyal.
- i) Varjú szerepel Arany Vörös Rébék című balladájában.
- j) A Csongor és Tündében szerepel Kurrah, Berreh és Duzzog, a három ördögfi.

4. Műfajok: (6 pont)

- a) Kazinczy Tövises és virágok c. munkája epigrammák gyűjteménye.
- b) Csokonai Dorottya című műve vígeposz.
- c) Petőfi: A helység kalapácsa című műve komikus eposz.
- d) Bessenyei György Tariménes utazása c. műve szatirikus–utópikus regény.
- e) Az elégia, az episztola és az óda jellemző Berzsenyi költészetére.
- f) Arany Jóna ördöge című munkája elbeszélő költemény.

5. Zenék: (10 pont)

- a) Kodály Hány János címmel írt daljátékot Garay János: Az obsitos című költeménye alapján.
- b) Kodály Zoltán zenésítette meg Berzsenyi a Magyarokhoz című ódáját.
- c) Erkel Ferenc: Sarolta címmel írt vígoperát Czanyuga József szövegkönyvére.
- d) Kacsóh Pongrác zenésítette meg a Petőfi János vitézét.
- e) Ránki György komponált operát Madách Tragédiájából.
- f) Dosztojevszkij Bűn és bűnhődése ihlette Petrovics Emilt, és Lorca Várnásza, valamint Shakespeare Hamletje Szokolay Sándort az operaszerzésre.

MEGFEJTŐK: BÁLDY ESZTER (27–ES), BARABÁS JUDIT (27–ES),

CSERI ESZTER (27–ES), MAJOR CSILLA (AFRO(POLI)SZ),

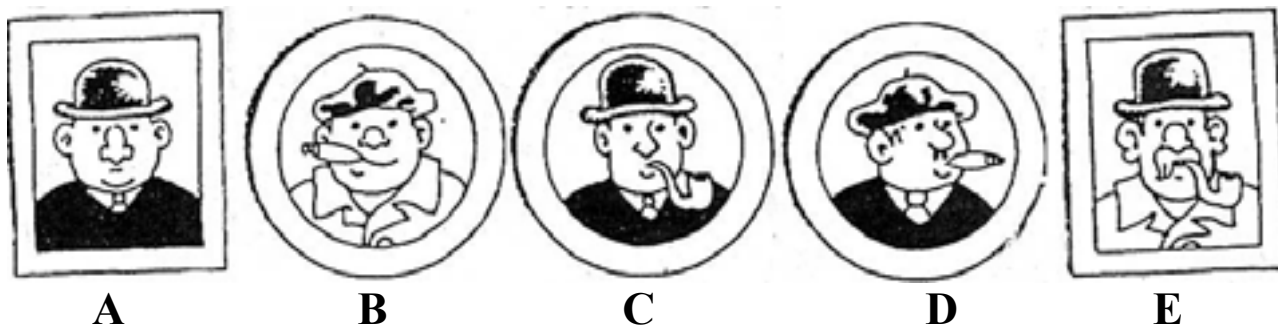
MENDLIK BÁLINT (POLY-P), MENDLIK HAJNA (ALFONZOO),

POTYONDI TAMÁS (AZBEST), TOLNAI SÁRA (NEVENINCS) – GRATULÁLUNK!

JANUÁRI FORDULÓ

- 1) Minek, kinek a védőszentje Szent Balázs, Szent Borbála, Szent Dorottya, Szent György, Szent Katalin, Szent Kristóf, Szent Miklós, Nepomuki Szent János? (8 pont)
- 2) Melyik darabbal nyitotta meg kapuit 1837. augusztus 22-én a Pesti Magyar Színház, ami 1840-től Nemzeti Színház néven működött? (1 pont)
- 3) Kinek a nevéhez fűződik a népszínmű meghonosítása a magyar színpadokon? (1 pont)
- 4) Kire utal Vörösmarty versének címe, Az árvízi hajós? (1 pont)
- 5) Mivel ölte meg Toldi Miklós bátyjának szolgáját Arany művében? (1 pont)
- 6) Ki írt Kópé, Székely, Huszár, Zeke álneveken újságcikkeit? (1 pont)
- 7) Melyik gyümölcs népi neve a bucsok és a törökparadicsom? (2 pont)
- 8) Ki kicsoda? (5 pont)

Ha Lajos és Ádám képe egyforma keretben van, ha Viktor és Róbert egyformán kalapot visel szemben Ádámmal, ha Róbert és Lajos egyaránt pipázik, és ha Lajos meg Béla egyforma pulóvert hord, akkor mondd meg, ki kicsoda!

- 9) Kinek melyik operájában szerepelnek a következő alakok? (20 pont)

<ol style="list-style-type: none"> a) Almaviva gróf, Basilio, Rosina b) Almaviva gróf, Don Basilio, Cherubino, Susanna c) Angelotti, Cavaradossi, Scarpia, Sciarrone d) Beckmesser, Éva, Magdaléna, Hans Sachs, , Walther e) Bonc, Cso-cso-szán, Pinkerton, Szuzuki 	<ol style="list-style-type: none"> f) Cassio, Desdemona, Emilia, Jago, Rodrigo g) Eboli hercegnő, Erzsébet, II. Fülöp király, Posa márkí h) Éj királynője, Pamina, Sarastro, Tamino i) Heródes, Heródiás, Jochanaan, Narraboth j) Margit, Márta, Mefisztó, Valentin
--	--

A BEADÁS HATÁRIDEJE: 2005. FEBRUÁR 14.

MŰVELTSÉGI VETÉLKEDŐ

2004. DECEMBER 13.

A színvonalas játékra 11 csapat nevezett. A résztvevők között voltak nyolcadikosok, végzősök, a kettő között, sőt érettségizettek is. Alig fértünk be az A/25-be.

Az irodalmi, képzőművészeti, zenei, filmes tájékozottságot és a fordítói–előadói kreativitást is előhívó versenyben a következő eredmények születtek:

I. TNT (12.–es vegyes csapat: Deák Zsófi, Igaz Ági, Molnár Bálint, Oláh Panni, Vasas Anna Luca, Zsiborás Zsófi)

II. Niebebelungizált Alexandrin (11.–es vegyes csapat: Bródy Gábor, Kárpáti Pisti, Kiss Melinda, Pálos Péter, Ungor Tomi, Winkler Sára)

III. Mixer (érettségizettek csapata: Cseri Eszter, Hattinger András, Horváth Ági, Kokas Edina, Reikort Alexa)

A legtöbb pontot elérő 8.–os csapat tagjai:

Domokos Juli, Foki Zsófi, Herczeg Zsuzsi, Meggyesfalvi Enikő, Tóth Dalma

Nagyon szoros volt a küzdelem, de a többi induló „csak” egy jó délutánt és némi tapasztalattal, tudást mondhatott magáénak.

Gratulálunk a résztvevőknek, és reméljük, jövőre is találkozunk!

A művészetismeret–munkacsoport

POLI ALKOTÓJA – DÍJ

II. NEGYEDÉV

Mendlik Bálint	Poly–P	Pálkövi Botond	(P)Olympos
Bognár Szabolcs	KARMA	Dávid Róbert	GamMa
Sztripszky Márk	KARMA	Galambos Nikolett	GamMa
Zoltánfi Kristóf	KARMA	Varga Eszter	GamMa
Domokos Júlia	(P)Olympos	Benke Nelli	Non–stop
Jancsó Miklós	(P)Olympos	Katona Viktória	Non–stop
Mákos Gábor	(P)Olympos	Schuch Marcell	Non–stop
Meggyesfalvi Enikő	(P)Olympos	Szekeres Szilvia	Non–stop

Gratulálunk!

az alkotástanárok

Az osztályügyeletek értékelése 2004. január 27-ig

Osztály	kötelező feladatok (max. 15 pont)	szabad szolgáltatások (max. 30 pont)	Összesen (max. 45 pont)
AFro(Poli)sz	10	6	16
GézAndgúz	10	12	22
(m)Aster-X	13	23	36
Monopoli	6	17	23
Poly-P	7	8	15
AttiTüd	15	20	35

Kedves Diákok!

Februártól új rendszerrel indul újra a Dolgozatinfó, online dolgozatidőpont adatbázis. A tapasztalatok szerint közületek mintegy száz fő tart igényt erre a dologra, és így irreális elvárni azoktól a tantárgyfelelősöktől, akiknek még Internete sincs otthon, hogy perceket szánjon az életéből valamire, amit ő az életben nem használ ki. Így arra jutottam, hogy némi átalakítás után egy teljesen önkéntes rendszerrel indul újra az adatbázis. Az időpontokat bármelyik regisztrált felhasználó beviheti. Ezért természetesen biztos, hogy nem ígérhetünk 100%-os biztonságot, mert arra is több lehetőség nyílik hirtelen, hogy megrézfáljuk kedves osztálytársainkat. Az új rendszer lényege tehát, hogy egy nyilvános helyen összedobjuk, mikorra is vannak kiírva dolgozatok.

Hayo

Érezd a ritmust!*

A gimnáziumban síszünet van. Andris a suliban tanul. Vizsgáira készül. Megajánlott jegeit szeretné kijavítani. Osztálytársa segíti a felkészülésben. Éppen a kiegyezésről esik szó, amikor a szomszédos színházterembe besétál a suliban próbáló Nigun dzsesszzenekar (a dobos matektanár, ezért itt gyakorolnak következő koncertjükre). Andris tekintete egészen az ajtóig követi őket, miközben osztálytársa a szabadságharchoz ér. – Ez így nem lesz jó – mondja Andrisnak.

Az I. világháború keleti kérdését vad szaxofonszó festi alá, Andris próbál figyelni, de nem tudja megállni, hogy ne lüktessen a zenével. Dualizmus, 1914, Balkán-félsziget, pánszláv egyesítés stb... Triola, öt nyolcad, g-moll és ütem.

Andris azt mondja, soha nem nyomasztotta a tanulást. Pontosabban a nem tanulást. Most, hogy égető közelségbe került az érettségi, kezdi érezni jövője súlyát. Bár szerinte igazán nem kéne az idő után kapkodni, a külvilág mégis azt sulykolja: nincs idő. Ami biztos: zenélni akar. Az általános iskola első osztályában kezdett hegedülni, aztán ötödikesként abbahagyta, mert lusta volt gyakorolni. A következő néhány évben otthon gitározgatott. Tizedikes volt, amikor beleszeretett a bőgőbe. Mestere azt mondta, 25 év, mire tegezhető viszonyba kerülhet a hangszerrel. Az ebből eltelt három év során két tanárhoz járt egyszerre, az egyikkel sokszor átvett mindent, a másikkal nehezebb darabokba vágott bele, így kétféle zenei mentalitást sajátított el.

Tanulmányai kevésbé alakultak fényesen. Remekül érezte magát gimnáziumában, „majd csak lesz valahogy” – mondogatta, amikor éppen csak átment a vizsgákon. Most viszont fordulóponthoz ért: „valahogy” a saját lábára kellene állnia. A sok kimaradt harminc oldalt pótolni kellene – mondogatja, és érzi is magában az erőt, meg azt, hogy muszáj.

Attól tart csak, hogy elkényelmesedett. Ha nem volt kedve a bőgőhöz, átsétált a zongorához. Ha azt is megunt, a számítógépen talált ki új dallamokat. Ha ebből is eleget lett, feltett egy lemezt. Sohasem unatkozott, de mindig az egyszerűbb megoldást választotta, lehet, hogy kiveszett belőle a küzdőszellem.

Szülei soha nem kiabáltak vele, csak kétségbeestek. Azt mondják, mindegy, mit, csak találjon valamit, amit szeret, és ami hosszú távon is leköti.

A Felsőoktatás 2005-öt lapozgatja, de nem talál olyan egyetemet vagy főiskolát, amely igazán érdekelné. Marad tehát a zene. A Zeneakadémia dzsessztanszaka álom, de megpróbálja. Ezen kívül a Kőbányai Zenei Stúdióba is jelentkezik. Ha ez sem jönne össze, egy évig gyakorolna, dolgozna, vagy lakókocsival külföldre utazna, ahol barátaival utcazenélésből élne. Aztán megint beadná a jelentkezési lapját a Zeneakadémiára. Tudja, hogy nála sokkal képzetesebb zenészeket sem vesznek fel. De Andris e tekintetben majdnem biztos a dolgában. Sokáig úgy gondolta: érdeklődésének megfelelő pályát választ majd. Most már hajlik arra, hogy nyerő taktika lehet, ha biztos környezetben csak hobbiból zenél. Mai fejével legszívesebben filmzenéket írna. Az álomút így fest: dzsessztanszak, hangmérnöki képzés, végül a Zeneakadémia zeneszerző szaka. A valódi pályakép még nem látszik tisztán.

S. TAKÁCS ANDRÁS

* A fenti pályakép a Népszabadság 2005. január 20-i számában jelent meg először. A szerkesztő beleegyezésével olvasható a ban.

A politechnikumi tanárok nem túl ritkán szembesülnek azzal, hogy a diákok házi dolgozatukat nem kellő odafigyeléssel készítik el. Néha felfedezhető az is, hogy az internetről töltik le, vagy más előre elkészített anyagokat próbálnak „eladni” sajátjukként. Ez persze nem mindenkire igaz. Vannak olyanok, akik komolyabban veszik a feladatot, igazán beleélik magukat az adott szituációba, látszik, hogy a választott témát megszerették, és meg tudják azt szerettetni másokkal is.

Én a most következő házi dolgozatot megszerettem. Abban a reményben adom közre – a szerző szíves beleegyezésével –, hogy mások is megszeretik.

Barta Géza

Találkozás az oroszánokkal

A portás békésen szunyókált a fülkéjében, észre sem vette hogy a szemközti falon egy árnyék suhant el. A folyosókon már csak a készletléti fények égtek, a lány mégis biztosan haladt előre a félhomályban. Megállt a negyedik ajtónál, gondolkodás nélkül nyomkodta a gombokat a kódtáblán. Halk sípszó hallatszott, a lány már bent is volt az ajtón. Az ablakhoz ment. Lenézett az utcára. Üresség és csendesség volt ebben a késői időpontban a világ legnagyobb kutatóintézetének környékén. Besötétített, hogy biztosan ne lássa senki, és felkapcsolta a teremben a vilányt. A neonok lilásan villogtak, körbe ment, megnézett minden vitrint. A terem közepén egy – a szokásosnál nagyobb – üvegbúra állt. Csontok voltak alatta.

– Kik vagytok? – kérdezte halkán.

– Oroszlánok vagyunk – hallatszottak a mély, puha hangok.

A lány felnyitotta az üveget, úgy gyönyörködött a hatalmas vázakban.

– Mi az, hogy oroszlán? – adott hangot csodálkozásának.

– Az állatvilág talán legsikeresebb ragadozói voltunk... – bödült fel az egyik.

– Azok voltak ám a szép idők – sóhajtott fel fájdalmasan a másik.

– A nagymacskák közé tartoztunk, Afrikában és Ázsiában éltünk.

– Á, már találkoztam veletek! Az egyik épületen ott volt a szobrotok. De hát miért csak éltetek, és hogy kerültetek ide?

– Ez egy hosszú történet, mivel a macskafélék több mint 25 millió éve jelentek meg a Földön...

– Na de Leó, drágám, ne kezd már az ük-ük-ük-ükapádnál! – hallatszott egy sápirozó hang, majd fontoskodva folytatta. – Az ázsiai populációk már az ókori mezopotámiai civilizációk virágzása idején megfogyatkoztak, egy idő után pedig szinte mindenhol kipusztultak. Az elmúlt évszázadokban Afrikában is végleg eltűntek az oroszánok. A különböző populációk eltérő körülményekhez alkalmazkodtak, egyesek a füves szavannákon érezték otthon magukat, mások a sűrűbb, bozotos területeket kedvelték, megint mások a félsivatagos, sziklás vidékeken éltek.

– Nehogy azt hidd, hogy ezt magától tudja – vágott közbe egy másik –, az a fehérruhás szemüveges professzor mondta.

– Te sem vagy más, csak a múltnak egy vizsgálandó darabkája, drágám – mondta a fontoskodó. – Nem tudhattad, hogy ide kerülsz, amikor az anyád szájában lógva figyelted a száguldó tájat...

– Addig volt jó, amíg kicsi voltál, és bambán nyújtogattad a fejed, csak neszekre figyeltél, és amikor megijesztett valami, nyüsztíve rohantál a mamád bundájához... Akkor nem fecsegtél ennyit, és nem mondtad, hogy drágám így, drágám úgy... – szólalt meg egy következő, vékonykás hang.

– Kedves tőled, drágám – felelt gúnyosan a fontoskodó –, te sem voltál külön, mivel a nagymacskák igen gyámoltalannak születnek, hosszú ideig maradnak anyjuk felügyelete és gondoskodása alatt.

– Lárifári...

– Itt azt írja a táblán, hogy az oroszlánok hétéves korukra érik el teljes kifejltségüket – álmétkodott a lány.

– Igen, de addig bőven volt időnk játszani!

– Sajnos elég hamar kialakult közöttünk egy rangsor – nyüszögött a vékonykás hang –, nem nehéz kitalálnod, nem voltam az elsők között, és ez később is így maradt, amikor felnőttünk.

– Igen, emlékeztek azokra a nagy sárgászöld szavannákra meg a hatalmas sziklákra, amikről olyan messzire le lehetett látni, és hogy milyen volt jóllakottan, teli hassal a mamánk mellé telepedve szundítani egy kupacba telepedve...

– Sokan voltak?

– Tudod, az oroszlán volt az egyetlen valódi társas életmódot folytató nagy-

macska. Csoportokban éltünk, amit az emberek farkáknak neveztek. A professzor szerint egy-egy farka legfeljebb tizenkét egymással rokonságban élő nőtényből és legfeljebb öt-hat hímből állt.

– És ki volt a főnök?

– Természetesen én – bődült fel megint a mély érces hang. – A csoportban a mindig legnagyobb és legerősebb hím az úr.

– Miért?

– Ez egyszerűen így volt. A hím oroszlán sokkal nagyobb termetű, mint a nőtény, fején és nyakán sűrű sörényt visel. A mi feladatunk volt a farka védelme. A sörényem a torkomat is takarta, hogy ne essen nagyobb bajom, mert gyakran előfordult, hogy illetéktelen hatolt be a vadászterületre, vagy meg kellett védeni a többiek egy támadástól.

– Mekkora voltatok?

– Az oroszlán testhossza 1,7 m, a nőtények ennél kisebbek, testtömegük pedig mintegy 180-200 kg – már a szóhasználatból is kiderülhet, hogy ki szólalt meg.

– Akkor valószínűleg meg tudtatok volna enni...

– Á, jobban tettük, ha messzire elkerültük az embereket.

– És mit ettetek?

– Ez elég változatos volt, a nagytestű állatoktól kezdve kicsikig, mert ha lehetőség volt rá, elejtettünk egy zebrát vagy egy bivalyt, de ha nem volt más, beértük egy ízletes kígyóval vagy egérrel – jobb híján.

– Az nem lehetett túl sok...

– Pláne, hogy csak nagyon különleges esetben vadászott az oroszlán lánya egyedül... A vadászszakmányt mi, a nőtények ejtettük el az egész farka számára.

– Nehéz dolgok lehetett...

– Nem éppen, mert könnyebb testűek voltunk a hímeknél, ezáltal gyorsabban is tudtunk futni. A vadászat valóságos összehangolt hadművelet volt.

– A legemlékezetesebb vadászat a nagy vihar előtt volt. Halálos csendben lapultunk a sötétben. A hegyek felől közeledett egy állat, a szagáról ítélve egy öreg gnú.

– Igen, furcsa is volt, hogy nem a csapatával van, de ideális zsákmánynak bizonyult, mert a gyenge vagy sánta állatot hamarabb meg lehet fogni.

– Általában úgy volt, hogy észrevétlenül a lehető legközelebb lopakodtunk a legelésző csordához vagy állathoz, hogy bekerítsük. Onnan aztán nem szabadult...

– Vagy egy-két bandatag megijeszti, és a többi lesben álló felé kergeti a kiszemelt eledelt.

– Hát a megijesztés sikerült, ugyanis a gnú nem volt éppen öreg, hanem fiatal volt csak elkeveredett a csapatától. Az aztán tudott futni.

– Ilyen az egész oroszlántörténelemben nem fordult elő. Egy darabig követtük de nem értük utol. Aztán eleredt az eső.

– Aztán napokig éhen maradtunk, mert megint nem figyeltetek – bődült fel a főnök.

– Persze, könnyű annak, aki csak várja a zsákmányt, aztán a földön elnyúlva zabal! – dörmögte a több száz év biztonságos távolsága mögül immár bátran a szerencsétlen csapatutolsó. – Amikor jóllakott akkor meg száját tátva bömbölt.

– Csak nem fogtok itt veszekedni, drágáim – hangzott a békítés. – Különben is az oroszlánoknak nagyon teherbíró gyomruk van, ha alkalmuk van rá, annyi húst esznek meg, amennyit csak tudnak, és aztán napokig nem éhesek. Az az egy sikertelen vadászat nem volt egy nagy tragédia...

– A vihar után láttunk meg egy oroszlánt a déli falkából.

– Bizony, eléggé beszakadt volt szegény. Egy oroszlán nem jár egyedül, így tartja a mondás, ha mégis, akkor az sérült, vagy épp elpusztulni készül.

– Hát, nem volt szerencséje. Közel és távol egyetlen patás sem volt.

– Az egyik elpusztul, születnek újak, így megy ez, drágáim...

– Milyen költői lettél – vágott közbe gúnyosan a vékony hangú –, még jó, mivel az oroszlánok már kétéves korban ivarérettek, és kétévente van párzási időszak. Sok hím oroszlán követ egy nőtényt, sok harc van közöttük. De ha a nőtény választott, akkor a többinek le is út, fel is út.

Egy pillanatnyi kínos csend támadt, aztán folytatta a fontoskodó:

– A falka nőtényei alkalmanként három-négy kölyköt ellenek. Közösén neveltük fel a kis drágákat.

– A kölykök három hónapos koruk táján kapnak először húst, de még további három hónapon át szopnak – olvasta a lány a tábláról.

– Bizony, nagy gondot fordítunk a kis drágákra, ilyenkor a hímek is besegítenek a táplálékszerzésbe. Csendesen jártunk, nehogy zajt csapjunk.

– Azt ugyan nem volt nehéz, egyébként is lábujjhegyen, visszahúzott karmokkal jártunk, csak puha ujjbegyeink érintették a talajt.

– Ez igazán szép lehetett.

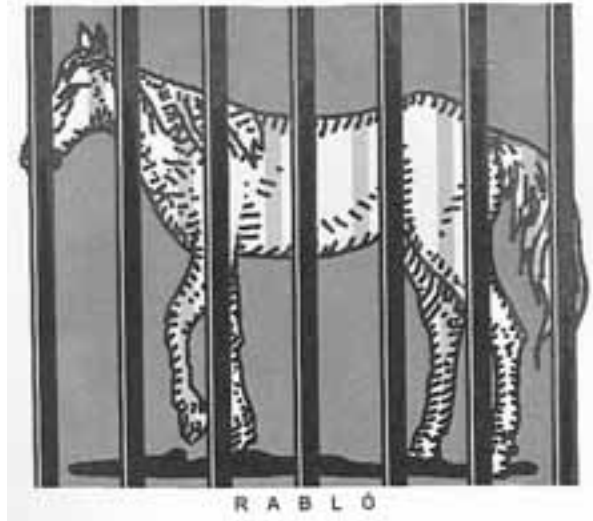
A fénycsík egyre hosszabbra nyúlt a földön. Berregés hallatszott, a lány kinézett az ablakon, és látta, hogy megérkezett a munkabusz. Amikor az első ember leszállt, becsapódott a labor ajtaja. A lány már nem volt a teremben.

Vasas Anna Luca

Egy ló üzenete az emberekhez

Nem vagyok benne teljesen biztos, hogy különösebb értelme volna e sorokat papírra vetnem, mert szerintem minden egyes betűjével tisztában vannak maguk az emberek is. Csak valamiért mégse tesznek semmit, hogy jobb legyen a világ, pedig tudom, hogy az, ahogy ma élnek, nekik sem a legjobb. A háborúk, az erőszak, a gyűlölet és a bűnözés korát éljük már elég régóta, de senki nem tudja megmondani, hol rontotta el az emberi faj. Én most megkísérelném, hogy kifejtsem a véleményemet.

Szerintem a legfőbb probléma az, hogy az emberek nem bíznak egymásban, nem érzik magukat megfelelően biztonságban a társadalom menedékében. Ezen nincs is mit csodálkozni. Onnantól kezdve, hogy megjelent a magántulajdon fogalma és a társadalmi különbségek, egész egyszerűen megszűnt a természet rendje, megjelent az irigység, saját javaink féltése, védelme és mindenkinek az ellenségként kezelése. Ahogy nálunk, lovaknál is, mindenki óvja a saját ménesét, és nem enged más ménnek belőle. Csak az ember egyszemélyes méneseket kezdett alkotni. Ez hiba. Egyedül még akkor se lehet élni, ha az elszigetelődés önkéntes. Megdöbbenve látom, hogy mindenki bezárkózva él négy fal között, és az emberek szinte sportot űznek abból, hogy minél jobban elszigetelődjenek egymástól. Pedig nem ez az, amire vágyunk. Ha tényleg az elszigetelődés lenne a cél, akkor nem lenne létjogosultsága a médiának sem, ami pont arra épít, hogy az egész világot hozza irreális közelségbe, de mégis egy biztonságot sugárzó védőburkon keresztül. Elvégre amit a TV-ben látunk, az nem bánthat minket. „

A megváltozott szabályrendszer, a természet rendjének felborulása, a hordák szétszakadása nem mindenki számára elviselhető. Érthető ez, elvégre én is tudom jól, hogy ha elszakítanak a ménesemtől, akkor általában félni kezdek, és agresszívvá válok. Ugyanez a probléma merült fel az embereknél is: ki akartak törni az új rendszerből, és ezt a „nagy” vezetők büntetni kezdték. Erőszakkal, megalázással, börtönnel. De mi értelme? Hisz az erőszak csak még több erőszakot szül. Ez az egyik legfontosabb, amit minden embernek meg kellene tanulnia: az erőszak, a megfélemlítés nem megoldás semmire! A félelemre épülő uralom értelmetlen. Nálunk a ménesben a bizalom és a feltétel nélküli segítségnyújtás tartja össze a ménes tagjait. Ezzel szemben az emberek elszigetelődésen, félelmen, társadalmi renden alapuló világában senki nem segít senkinek szinte. Senki nem bízik senkiben. De hát hogy is bízhatnának egymásban az emberek, amikor mindannyian csak kihasználják a másikat? És mindezt egyszerűen semmi másra nem tudom visszavezetni, mint a természet törvényeinek felülbíráására. Az ember azt hiszi, hogy okosabb az isteneknél, és jobb rendszert, szebb Paradicsomot tud építeni. De az önteltség mindig megbosszulja magát, mint azt most is jól látjuk. Hát ez a szebb Paradicsom, ahol tombol az erőszak? Háborúk, járványok és éhínség pusztít. A vezetők csak félelem erejével képesek uralkodni. És még meddig tudnám sorolni! Tényleg nagyon szép földi paradicsom az, ahol egyáltalán nem meglepő dolog az, hogy fényes nappal, ok nélkül megrugdosnak ötven az utcán. Amikor az erőszak „menő” dolog. Ez az emberek világa.

De miért nem változtatnak rajta? Erre is van egy lehetséges válaszom: aki változtatni próbál, azt – még ha nem is tudatosan, de – minden áron megakadályozzák benne. Nincs menekvés. Egy újabb változástól már túlságosan félnek az emberek. Hiába, azért a modern társadalomnak van néhány kényelmi eleme, amit a természetbe való visszatéréskor el kéne dobni. Ezek az apró kényelmeskedések tartják vissza az embereket. Mindenki próbálja halmozni és megóvni javait, de leadni belőle nem hajlandó. Egyre csak hajtanak és hajtanak, de miért? A nagy, nagy semmiért! Az egész emberi társadalom értelmetlen, félelmetes és visszataszító ebben a formában. Persze, bevallom őszintén, alapvetően előítéletes vagyok a témával szemben, bár ha megnézzük, mit tettek az emberek velünk, lovakkal, akkor ez érthető. Hosszú, hosszú évszázadokon keresztül mi építettük az ő „paradicsomukat”. És mi a hála önzetlen segítségünkért? Rabszolgaság, erőszak, megaláztatás! Minden szabad lovat rabszolgává tettek vagy kiirtottak. Akik pedig később valahogy felszabadultak, azokat a mai napig vadásszák, kínozzák. Évezredeknek kellett eltelni, mire valakikben megszólalt a lelkiismeret, és törvényt hoztak az utolsó vadlovak védelmére. De mit ér a törvény? Semmit. Ugyanúgy élvezetből vadásszák a musztángokat a mai napig. Szép kis hála évezredek önzetlen munkájáért! De egyszer talán megtanulja az ember, hogy aki egyszer hátba szúrja egy barátját, annak többé nem lesz egyetlen barátja se.

Nem kívánom tovább pazarolni az időt felesleges prédikációval, de kérek minden embert, hogy alaposan gondolja át mindazt, amit eme papírra írtam.

Üdvözzel:

WinTerRor, az írni (is) tudó ló

Az öngyilkosságról – nyíltan, és részletesen

Ez az első próbálkozásom, de valahol el kell kezdeni. Sokat gondolkoztam a tökéletes témán, amikor egyszer lelki problémákkal küzdöttem, „megvilágosodtam”. Néhány barátomnak elmeséltem, hogy milyen témát találtam első cikkemhez.

Bíztak bennem, hogy meg tudom írni, bár a témaválasztásomat kicsit furcsának találták. Ez nem is csoda, hiszen egy tizenöt éves, látszólag boldog lánynak hogyan juthat ilyen az eszébe? Erre nagyon egyszerű a válasz: csak látszólag, a külvilág számára tűntem boldognak és kiegyensúlyozottnak, de belül, a lelkem legmélyén harcoltam magammal és másokkal, miközben tudtam, senki sem győzhet, de még döntetlen se lehet a harc. Tudtam, hogy a harc, ami bennem játszódott akkor, vagy örök időnkig tart, vagy egy magam ellen elkövetett tett által végleg vége lesz.

Mivel az ember akkor igazán ember, ha a választható utak közül is a legnehezebbet választja, én megpróbáltam ember lenni. A nehezebb utat választottam, és nem tettem meg, nem lettem öngyilkos, pedig rengeteg lehető-

ségem volt rá, de erős akartam lenni, és ez volt az első lépés. Persze ezt is lehet gyengeségnek hívni, hogy nem mertem megtenni, de én nem így fogtam fel, és a barátaim sem. Úgy gondoltam, szembenézek a gondokkal, a problémákkal, és ha nem is sikerül, legalább megpróbálom megoldani őket.

Egyetlen ember tudta valójában, hogy mit is érzek, de csak elmesélés alapján. Amit éreztem, azt senki nem élte át, senki sem tudta átérezni a helyzetemet.

Mikor zavarodott voltam, és dühös, mérges, ideges mindenkire, a világra, de legfőképpen magamra, akkor találtam ki a „tökéletes” témát: az öngyilkosságot, és hogy véghez is viszem.

Keresgéltem a neten, és találtam egy történetet egy tizenöt éves lányról, nagyon megható volt. A lány édesapja szerkesztette a lapot, a történekről és az érzéseiről írt. Akkor megváltoztattam a döntésem, és arra jutottam, hogy mégsem teszem meg, csak írok róla, hátha mások is elvetik ilyen gondolataikat.

Mielőtt megtennéd...

... gondold át még egyszer!

- Ki az, aki örülni fog annak, hogy megtetted, kinek NEM fogsz hiányozni?
- Miért szereznel örömet ellenségeidnek?
- Még rosszabb véleménnyel legyenek rólad?
- Kinek fogsz hiányozni, kinek okozol élete végéig tartó fájdalmat?
- Miért okozol bánatot azoknak, akiket most nem szeretsz, de valójában nagyon közel állnak... hozzád?
- Miért bántsák őket a Te ellenségeid?

Az élet a legszemélyesebb tulajdon ezen a világon. Felelősség, lehetőség és valamilyen szinten teher is talán. Sokan szenvednek, és ez természetes, nem lehet mindig mindenki boldog. Ne higgyük, hogy másként is lehet, hiszen „így vagyunk megépítve”.

A válság segít változni és előrehaladni. Felszakít, hogy újraparendeződjünk. Talán elárulja, melyek a belső erőink, gyengeségeink, értékeink. Ha figyelünk arra, ami velünk történik, és felfogjuk mindazt, amit üzen, megtalálunk valamit, amit akkor talán lényegtelen dolognak tartunk, de a későbbiekben életünk értelme lesz.

Az, hogy válságban vagyunk, sok mindent jelent, de legfőképpen azt, hogy érző és küzdő emberek vagyunk. Az élet egy nehéz út, melyen sok, apró, fájdalmas lépés vár mindenkire. A fájdalom akár mindent megingathat, megváltoztathat, de a belső üzenetet ekkor is meg tudjuk érezni, és tovább tudunk haladni.

Lehet, hogy ezt az utat egyedül kell megtennünk, lehet, hogy segítséget kérünk vagy kapunk, de azt jó és hasznos szem előtt tartani, hogy már sok mindenkinek sikerült végigmennie. Természetes és elismerésre méltó, ha szembenézünk azokkal a gondokkal, melyek utunkba kerültek, de ez így van rendjén, s talán abban is segít, hogy jobban szeressük és furcsa izgalommal várjuk, ami még történni fog velünk.

Öngyilkosságra utaló vészjelek:

A depresszióra utaló hangulati és viselkedéses változások mellett a legtöbb öngyilkos akarva-akaratlanul számos kétségbeesett segélykérő jelet ad, mielőtt a végső megoldáshoz folyamodna. A környezet figyelme azonban túl gyakran elsiklik a segélykiáltások felett. Fontos, hogy tudjuk, mik is ezek a jelek:

1.) Öngyilkossággal való fenyegetőzés: akár direkt kijelentésről („Meg akarok halni. Egyszer kiugrom az ablakon., stb.”), akár burkolt fenyegetésről van szó („Mindenkinek jobb lenne, ha én nem lennék. Nem hiányoznék senkinek.”), mindenképpen komolyan kell venni.

2.) Korábbi öngyilkossági kísérletek: egy túlélte öngyilkossági kísérlet sajnos még nem jelenti azt, hogy az illető legközelebb másképp próbálja megoldani gondjait.

3.) Depresszió: A fiatal az életét reménytelennek, saját magát értéktelennek, a körülményeivel szemben tehetetlennek érzi.

4.) Rejtett depresszió: önveszélyes, kockázattal járó magatartás, ami agresszív cselekedetekben, gyors hajításban, túlzott fizikai megerőltetésben, de akár túlzott alkohol és drogfogyasztásban is jelentkezhet. Kisgyerekeknél ilyen viselkedés lehet az autók közé rohanás, magasból való leugrás, saját maga megégetése, megvágása.

5.) Végső simítások: a fiatal értékes tárgyait, ruháit elajándékozza, kidobja. A következő hetek teendőiről, terveiről nem beszél.

6.) Változások a viselkedésben és a külső megjelenésben: az étvágy és az alvásritmus megváltozása. Ez túlzott evés vagy alvás, de étvágytalanság és álmatlanság formájában egyaránt jelentkezhet.

Megjelenése nem érdekli, nem érez hozzá elég erőt és kedvet, hogy adjon magára.

7.) A személyiség, a viselkedés és a társas kapcsolatok hirtelen megváltozása: a környezet legtöbbször érzékeli, hogy a fiatal visszahúzódóvá, barátságtalanná vált, kötelességeit, barátait elhanyagolja, nem jár be az iskolába, de nem gondol rá, hogy a látszólagos nemtörődömség mögött súlyos kétségbeesés lehet.

8.) Halállal kapcsolatos fantáziák: nemcsak szóban, de iskolai fogalmazásokban, a kamasz verseiben vagy rajzaiban is megjelenhetnek.

9.) Öngyilkossági tervek: fokozott érdeklődés a fegyverek, altatók, mérgek iránt. Nyíltan vagy burkoltan az iránt érdeklődik, milyen gyorsan vagy fájdalommentesen hatnak.

Visszatekintés:

Voltaire és Rousseau szerint az öngyilkosság sajátos emberi képesség, az emberi szabadság szimbóluma, a menekülés lehetősége megoldhatatlan nehézségek, élethelyzetek elől. Az ókorban megengedett, bizonyos esetekben javasolt eljárás volt. Rómában a kivégzés egyik eszköze lehetett: a császár így tette lehetővé, hogy ellenfelei elkerüljék a nyilvános felelősségre vonás szégyenét, ő pedig perek és egyéb külsőségek nélkül szabadult meg a nemkívánatos személyektől. A középkorban az egyház tiltotta és büntette ezt a tettet. Az öngyilkos nem kaphatott egyházi temetést, lelkére örök kárhozat várt. Megesett, hogy elrendelték: az öngyilkossá lett lányok testét elrettentésül mezítelenül közszemlére kellett kitenni.

Statiztika:

Az adatok nem tükrözik pontosan a valóságos helyzetet. Nem tudjuk, hogy a sikertelen kísérleteknek hány százaléka marad rejtve. Például vallási okok miatt az öngyilkosságot nemegyszer balesetnek tüntetik fel. A környezet az elkövető és a család kudarcaként értékeli, és szégyenletes, titkolandó tettetnek tartja, ezért a kevésbé súlyos esetek gyakran nem is kerülnek orvos elé. A környezet elítélő magatartása hátráltathatja az amúgy is labilis személy gyógyulását, és újabb kísérlet elkövetésére ösztönözheti.

Magyarországon a nyolcvanas évek második felétől az öngyilkosságok abszolút száma csökkent, hazánk a világ öngyilkossági statisztikáinak élén áll. Még a csökkenést sem értékelhetjük egyértelműen pozitív tendenciaként, mert a felnőttkori öngyilkossági kísérletek száma ugyan 1985-től évről évre csökken, ellenben a 14-18 éves korosztályban 1990-ig vészesen növekedett. Ezt napjainkig tartó visszaesés követi, de nem éri el az 1985 előtti csökkenés értékét. 1980 és 1985 között évente körülbelül hetven 15-19 éves fiatal hajtott végre sikeres öngyilkosságot. Ebben a korosztályban a második vagy a többszöri kísérlet valószínűsége csaknem 50 százalékos. A Budapestről és vonzáskörzetéből a baleseti belosztályokra felvett fiatalok száma az utóbbi tíz évben másfélszeresére, arányuk hétről 11,5 százalékra nőtt. Ezeknek az öngyilkosoknak a túlnyomó része – szerencsére – belgyógyászatiilag nincs életveszélyes, súlyos károsodással járó állapotban.

Eszközök:

A kísérletet elkövetők között sokkal több a nő, a befejezett öngyilkosságban ellenben a férfiak „vezetnek”. Úgy tűnik, hogy a férfiak alaposabb megfontolás után és megbízhatóbb eszközökkel hajtják végre tettüket. Az eszközök megválasztása jellemző a korra és a nemre. A fiatalok leginkább gyógyszerrel kísérleteznek, de előfordul akasztás, zsinogelés, magasból való leugrás, valamint vágó vagy szűrőszerszámmal elkövetett tett is. A választott módszer veszélyessége általában arányban áll a szándék komolyságával. A választásban szerepe lehet a szép halálról alkotott elképzelésnek is.

A szó ereje:

Az öngyilkosság veszélyének felismerésében döntő szerep jut a környezetnek, a szülőknek, a barátoknak, a tanároknak. Felfigyelhetnek arra, hogy a fiatal olyan gondolatokat forgat a fejében, amelyek önmaga megsebzésére, az élete befejezésére, esetleg ilyen terv készítésére utalnak. A legtöbb fiatal valamilyen formában jelzi szándékát a környezetének. Ezt a motívumot nevezik szakkifejezéssel segélykiáltásnak, 'cry for help'-nek. A környezet – sajnos – többnyire csak utólag érti meg a jelzéseket. Ha valaki megérzi az előjeleket, és lehetőséget ad az öngyilkosjelöltnek arra, hogy indulatait kibeszélje, azzal

enyhítheti a krízist, és már ez is elegendő lehet a tett megakadályozására.

Hugi

Bővebben a témáról:

www.ongyilkosság.lap.hu

PÁLYÁZAT

Levél kedvenc mesefigurámhoz címmel

a Magyar Posta Rt. és az Unesco pályázatot hirdet
12-14 éves gyerekeknek.

A levél terjedelme legalább 200 szó.
Kézzel írt, jól olvasható levelet várnak

2005. február 14-ig

Beküldési cím:

Magyar Posta Rt., Kommunikációs Igazgatóság
Budapest, 1540

A borítékra rá kell írni: „Levélíró pályázat”

Díjak:

I. helyezett: 70 ezer értékű vásárlási utalvány
II. helyezett: 60 ezer értékű vásárlási utalvány
III. helyezett: 50 ezer értékű vásárlási utalvány

További részletek: Jakab Juditnál a könyvtárban

KATAPULT (MANET UTÁN)

Szalagavató

Hétfőn este kellemes jóérzéssel zuhantam be az ágyamba: túl voltam egy matek- és egy töri vizsgán, kedden addig lustálkodhatok, ameddig csak jólesik! Pontosabban addig lustálkodhattam volna, ameddig csak jólesett volna... Marcsi hívott fel, hogy szombaton lesz a szalagavatója, kedden főpróba, kísérem el, ha már úgysem kell suliba mennem. Úgy voltam vele, miért ne, egy hét múlva rám is szalagot tűznek, nem árt, ha körülnézek más gimnázium szervezőinek háza táján.

Reggelre hó lepte be az ablakomat, a vonat csak 20 percet késett, és az amúgy negyedórás utat háromszor annyi idő alatt tette meg, de még így is pontosan odaértem a próbára. A négy osztály tíz perc alatt felsorakozott, Marcsi az első sorban hunyorgott, mert a reflektorokkal nem spóroltak a technikusok. Befészkeltem magam a kék bársonyszékek egyikébe, közben a 12.A eltáncolta a minden eredetiséget nélkülöző táncát, utánuk a bések vették birtokba a színpadot. Közben befutott Máté (Marcsi legújabb szerzeménye), és egy tábla csokival ült le mellém. Marcsiék osztálya volt az egyetlen, ahol az ofő is táncolt – nem is akárhogyan! A dések tánca magasan a legjobb volt, csak sajnós egy-két önjelölt szólista túl komolyan vette a színpadi szereplést.

Végre egy kis szünet következett, legalább tudtunk venni még egy tábla csokit! A végére hagyták a keringőpróbát, mert nem minden lánynak hozták meg az abroncsát. Néhányan pedig nem bírtak magukkal, és azonnal felöltötték a fehér ruhát, melyek között akadt egy-

két nagyon nevetséges darab. Valószínűleg a kölcsönzőnek jó pénzt hozott az a leányzó, aki a közepső sorban állt, mert kibírták röhögés nélkül a ruhapróbát. A koreográfus ötször ötösben állította fel a huszonöt párt, így pont ez a páros került a terem közepére: igazi tenyeres-talpas, divat-kócos lány, akin a fűző sem segített, a párja meg egy az egyben azonosítható egy birodalmi lépegetővel.

A végzősöknek sikerült egy nagyon lassú, nagyon hosszú számot kiválasztaniuk, így maga az örökkévalóság volt ez a próba, a csoki kevésnek bizonyult. Máté egy darabig mentegette előttem a mindkettőnk számára kevésbé ismert párokat, mint például azt a duót, amelyik Marcsi mögött táncolt az összefésülés után. Az ő mozgásukat figyelve gondolkodtunk el, hogy beleférnek-e a tánc fogalmába. A fiú nagyon jóképű és vékony testalkatú, így a mellett a lány mellett még kisebbnek tűnt. A szoknya átmérője kb. másfél méter lehetett, ettől még hangsúlyosabb lett a lány mozgása: lépései megfeleltek egy kisterpesznek, és valahányszor légiesen megpróbált elemelkedni a földtől, olyan volt, mintha ragasztóból akarna kiszabadulni. A másik szélén kerengett egy páros, fogalmuk sem volt, merre mennyit és mikor, de legalább jól néztek ki – nagyon jól néztek ki!

Négy olyan párt találtunk Mátéval, akik tényleg nagyon jól táncoltak, a többin veszekedtünk, mert ami szerintem vicces volt, az szerinte még teljesen korrekt, és arra jutott, hogy túl kritikus vagyok a polis szalagavatóm keringője miatt. Pedig azt még nem is látta!

Pó(ó)ni

Kedves bálozók!

Legyetek nagyon szépek a szalagavatón!

Száz éve (1905. február 17-én) született Rejtő Jenő [Reich Jenő, P. Howard, G. Lavery]

Rejtő [Reich] Jenő ifjúkorában bokszolt, majd Rákosi Szidi színiiskolájának elvégzése után, 19 évesen ment el először csavarogni Párizsba és Berlinbe. Hazatérve lapalapítással próbálkozott, ekkor írta első kabarétréfáit, operettjeit. 1927-ben újabb vándorútra kelt: Hamburgban dokkmunkás, illatszerárus, Svédországban heringhalász volt, egy vándorcirkusszal körbeutazta Franciaországot. Bizonytalan, hogy eljutott-e légiótörténeteinek színhelyére, Afrikába, s hogy belépett-e az idegenlégióba. A megélt kalandok és nélkülözések érlelték íróvá, ekkor tett szert a társadalmi alulnézetből, a csavargók és szerencsevadászok nézőpontjából láttató optikára. Úti élményeit utóbb papírra vette; a töredékesen fennmaradt kézírata *Megyek Párizsba, ahol még egyszer sem haldokoltam* címmel látott napvilágot 1997-ben.

Írói pályáját kabarétréfákkal kezdte, Salamón Ernő Teréz körüti Színpadának és a Komédia Orfeumnak lett háziszzerzője. Sikereket ért el operettlibrettistaként is (*Gengszteridill*, 1932.; *Egy görbe éjszaka*, 1934.; *Aki mer, az nyer*, 1936.; *Úrilány szobát keres*, 1937.). Igazán népszerűvé a Nova Könyvkiadó fölkérésére írt, P. Howard, illetve G. Lavery álnéven publikált „légiós” és cowboyregényeivel vált (például *Csontbrigád*, 1938.; *A láthatatlan légió*, 1939.; *A szőke ciklon*, 1939.; *Pizkos Fred, a kapitány*, 1940.; *A három testőr Afrikában*, 1940.). A légióban játszódó regényei egyszerre aknázzák ki és idegenítik el a ponyva hatásvadász eszközeit, mesterien bonyolítva a kalandszerű építkezést.

Mindehhez járultak pompás szójátékai, különleges, abszurd humora. Nyelvi leleményei közül nem egy vált utóbb szállóigévé. Egyik méltatója írta róla: „a Rejtő-regényeknek mindig lehet tudni a végét, de egy Rejtő-mondatnak soha”.

Az 1930-as években a Japán kávéház művésztársaságának bohém alakja volt, aki az éppen készülő regényének kéziratlapjaival fizetett. A zsidóellenes törvények idején megkísérelte tisztázni a maga világnézetét (*Az utolsó szó jogán* címmel csak 1967-ben jelent meg). Munkaszolgálatra kényszerítették, 1943 újévének napján fagyott halálra a Szovjetunióban.

Az ötvenes években egyáltalán nem adták ki műveit, a hatvanas években viszont a Magvető Kiadó Albatrosz-sorozatának köteteiként száz-százötvenezer példányban jelentek meg. Korábban kiadatlan szövegeit is publikálták, köztük a detektívtörténet kellékeit túlzásig fokozó *Vesztégvár a Grand Hotelben* című remekművet. Rejtő Jenő a hetvenes években már a legismertebb öt magyar szerző közé tartozott.

Veres András, MTA Irodalomtud. Intézet

A BEADOTT BEADANDÓ

A cseh újhullám

Ez az erőteljes filmművészeti irányzat az 1960-as évek elején bontakozott ki. A rendezők közvetlen környezetükre irányították a kamerákat. Céljuk az újrafelfedezés: a valóság és annak ellentmondásainak bemutatása; közelebről: társadalmuk hibáit fürkészték, válaszokat akartak olyan kérdésekre, mint például, hogy miért nem sikerül elérni egy gyorsabb fejlődési szintet vagy, hogy milyen kommunikációs problémák vannak a generációk között.

A Szigorúan ellenőrzött vonatok 1968-ban Oscar-díjat kapott, mint a legjobb nem angol nyelvű film (a film Hrabal és Menzel közös műve). E film jó példa arra, hogy miként törekedtek az „újhullámos” rendezők az újfajta ábrázolásmódra. Elsődleges céljuk nem a tágabb összefüggések feltárása és a nagyobb társadalmi események egyénekre gyakorolt hatásának vizsgálata volt, hanem egy – eddig nem jellemző – szemszögből való szemlélődés: egy átlagember életfelfogását, jellemét és magatartását mutatták be, azt a cselekvőképességet, amit olyan egyéni korlátok idéznek elő, amiket végül is a társadalmi problémákra lehet visszavezetni. Ezek az egyéni hibák kis-

szerúségüknél fogva alkalmasak arra, hogy a befogadóban felkeltsék a komikumra való fogékony-ságot. A gyakran csetlő-botló, elesett főszereplő ugyanakkor szánalmat és részvétet is ébreszt a nézőben. Ezek a kis „fogyatékoságok”, melyek megnevetetik a befogadót, rejtik magukban az egyén tragédiáját.

A Szigorúan ellenőrzött vonatok a II. világháború idején játszódik, ekkor a katonai vonatoknak mindenképpen szabad síneket kell biztosítani, nehogy elakadjanak valahol. A film jelentős része Kostomlaty állomáson játszódik, itt dolgozik az állomásfőnök, aki legszívesebben galambjai etetésével van elfoglalva, a felesége, az öreg hordár, a távírász kisasszony és Hubicka forgalmista. Ide érkezik a „nagy múltú” Milos, az új forgalmista.

A film ellentétekre épül: a háború viharában éli mindennapi életét a nyugodt, békés kis állomás, ahol látszólag minden a lehető legnagyobb rendben van: az állomásfőnök előléptetésre számíthat, a beosztottak elégedettek, és még enni is van mit. A kezdő képsorok erőteljes iróniával vannak átítatva. A cingár fiatal fiút az anyja öltözteti be a hatalmat (de legalábbis hatalmasságot) jelentő egyenruhába, a büszkeség és a tekintély forrásába. Beavatás, ünnepélyesség – nem csupán anya szavai éreztetik ezt, hanem azok a kimért mozdulatok, amelyekkel a ruha Milosra kerül. S mint királyra a koronát, úgy teszi fel lassan a fiú fejére a sapkát anyja. A zene, az orgonaszó tovább erősíti az asszociációinkat. Milos mindvégig túri a beöltöztetést, passzív szereplő. A sapka lassú, má-már vontatott felhelyezése – amit közelképen izgulhatunk végig – még inkább növeli azt a groteszk hatást, amit a rendező a közbevágott képekkel felerősít. Ezekben röviden megismerkedünk a család történetével. A dédapa ezredbósból volt a seregben, a nagyapa hipnotizőr, míg nyugdíjazott apja forgalmista, aki a nagy semmittevés közepette még mindig ellenőrzi, hogy a vonatok pontosan érkeznek-e. E rövid betekintés után nyugodtan állíthatjuk, hogy a felmenőknek az egyenruha csak külsőleges erkölcsi tartást adott, nélküle senkik voltak.

Ezt követi a főcím, melyben az egyenruha a németeken van. Az átkötés pedig zseniális: egy

német tiszt eteti a galambokat (állókép), majd egy galamb felszáll és a kép újra állóképpé válik. Utána látjuk az állomásfőnököt a saját galambjai között. Az állomásfőnök életében ezek a madarak fontos szerepet játszanak a filmben. Bár készen van az új, díszesebb ruha, valahányszor hivatalos személyek érkeznek, a főnök a „galambos” ruhájában kénytelen eléjük állni. Az egyenruha legfontosabb része a sapka, mely sokszor visszatérő jelkép. A nyitó képsorok után a galambok a főnök sapkájáról csipegetnek; Milos, mikor Másánál alszik, az ágyban is a fején van a sapka, mikor az öngyilkosságra készül és vetkőzik a fürdőben, a sapkáját veszi le utoljára. Mikor elfogják az SS-tisztek (akiknek a fejfedőjét szintén alaposan szemügyre vehetjük), először sapkájától fosztják meg a fiút, s csak miután eleresztik, akkor adják neki vissza. A film végén a robbanás Mása fejéről is leviszi a sapkát, de a szél egy gazdátlan sapkát görget a lába elé.

Az egyenruhán kívül a hivatal pecsétjei is megszágyulnak. Ezek is visszatérő motívumok. Először akkor kapnak szerepet, amikor megérkezik a főfelügyelő. Komikus hatást ér el a rendező azzal, hogy a főfelügyelő autójának megérkezésekor (és távozásakor) Liszt Ferenc Les Préludes-jének dallama csendül fel. A Führer elkötelezett híve a bélyegzőket használja fel a hadmozdulatok szemléltetésére.

A legemlékezetesebb pecsétmegszágyulást Hubicka követi el, mikor a távirászlánnyal unalmas óráikat igyekeznek feldobni valamivel az állomáson. A telepecsételt comb és fenék ezután az érdeklődés középpontjába kerül – így tűnik el egy időre Milos problémája és maga a partizánakció szervezése.

Végül egy jelenetben Milos és Hubicka tartózkodik az állomáson, a pecsétek hivatalos ügyben vannak Hubicka kezében, mikor betoppan az állomásfőnök: „Maguknak örökké csak azon jár az eszük?” – így lett a filmben a bélyegzőknek metonimikus jelentésük: látványuk az erotika jelképévé emelkedik.

A film polifóniája sok szempontból megfigyelhető. Ebben az alapszituációban, hogy dúl a háború és megszállás van, nem azt várnánk el fő mozgatórugónak, hogy szegény Milos férfitvá válásának (beavatástörténetének) bo-

nyodalmaival kelljen szembenéznünk. A film hőseit ezért deheroizáltak kiáltották ki egyesek, holott – szerintem – arról van szó, hogy „egy a sok közül” emberekből hétköznapi hősök válnak, neküket nem ismerik később sem világszerte, csupán azt tették, amit akkor és ott ők megtehettek.

A filmbeli értékek viszonya sem olyan, mint amilyennek első pillantásra tűnhetnek, ezek a mutatott értékek csupán látszólagosak, nem fedik a valósakat. A kicsapongó és az élet apró örömeit kiélvező Hubickáról kiderül, hogy tettekre kész partizán és hű barát, míg az állomásfőnök, kinek tekintélye az egyenruhájának köszönhető, és a hagyományos értékrendeket képviseli, tulajdonképpen megszágyul. Milos szárnypróbálgatásai megmosolyogatóak, néha bosszantóak, öngyilkossági kísérlete után sikerül fordítania sorsán (Hubicka közbenjárásával). Ezért érezzük olyan tragikusnak a befejezést: Milos hőssé – a kezdő képkockák passzív szereplője – aktívvá válik. Ugyanakkor nem tudhatjuk biztosan, hogy meghalt. Találat érte, lezuhant a vagonokra, a vonat felrobbant, egy árva sapka gurult Mása elé... és a filmnek hirtelen vége.

De hogyan is? A film vége felé párhuzamosan két ügy fut, előtérbe kerül a partizánakció. Közleg egy szigorúan ellenőrzött vonat, amit fel kéne robbantani, de megérkezett a bizottság, mely a pecsételést hivatott kivizsgálni. A váltakozó cselekmény-képek hatással vannak egymásra: míg Milos készülődik az akcióra, az álszent vizsgálódás még nevetségesebb fényben tűnik föl. Ugyanakkor e miatt a már-már szatirikus komédiázás miatt Milos tette elveszíti hősiességűnneplésű mi-voltát.

Hubickával vált még pár szót: „...Mintha elvágtam volna a múltamat. Így ni!” Este Milos teljes értékű férfitvá vált, érezte, hogy valami új vár rá, hogy megszabadult nyomasztó múltjától, ráadásul most egy fontos cselekedetet kell véghezvinnie. Közben érkezik meg a vizsgálóbizottság, a kihallgatáson a távirászlány még arról is kitalál egy történetet, hogy zálogosdi közben vesztette el ruháit, mikor azt játszották, hogy „...repül a vonat, repül a katona, repül a golyó, repül a halál...” – és ezt csak a hivatalos személyek nem értik igazán. Odáig rendben van, amíg a vonat és a katona repül, de a „repül a golyó, repül a halál” már Milos tragédiájának előrevetítése.

Az ifjú forgalmista elindul, hogy tettét végrehajtsa, amikor Másába botlik, akit azzal hárít el, hogy mindjárt visszajön, csak akadt egy kis elintéznivalója. Még el sem búcsúzik, nem csal könnyeket a néző szemébe, mert mindketten arra számítanak, hogy valóban visszatér, megbeszélik a randevút, és életük sínen lesz. Utóbbi így is lett, ahogy vesszük...

Ezt követi egy olyan montázs, ami hol a kinti, hol a benti események állását mutatja be. Míg Milos felmászik helyére, odabent

arról vitáznak, hogy a pecsételés vétek volt-e az állami német nyelv ellen vagy sem?

Elhangzik ez: „És hogy hálálják meg ezt a csehek a birodalomnak?“, mire Milos ledobja a robbanószerkezetet hálája jeléül. Látjuk az elrobogó vonatot s a tisztet, aki lelövi Milost. Erre villan a belső helyszín: „Tudják, mik a csehek? Felelőtlen népség!”

Így lenne? A film nem ezt sugallja, és a történelem sem ezt igazolja.

Major Csilla – AFro(Poli)sz

Az AnZsu a romantika korával ismerkedik művészetismeret-órákon. Szóba kerültek a Grimm-mesék is mint e korszak alkotásai. Ezek ihlették az alábbi „korszerű” mesét.

A nyúlfaló anyóka

Egyszer régen élt az erdő szélén egy anyóka. Takaros kis faházban lakott békében, örege-sen. Mindennap lejárt a folyóhoz vízért. Ilyenkor hazafelé rendszerint kitekerte egy-két vadnyúl nyakát, így gondoskodott a betevő falatjáról.

Egy nap farkasok jöttek az erdőbe. Az anyóka reggel a szokott módon elindult a vízhez, de feltűnt neki, hogy nem lát nyulakat maga körül. Biztos lenn isznak – mondta magának. Ahogy azonban odaért a folyóhoz, észrevette, hogy a víznek vöröses árnyalata van. Történt ugyanis, hogy a farkasok – miután legyilkolták a nyulakat – megfürödtek a folyóban, hogy a következő prédák ne érezzék meg szagukat. Ők viszont megéreztek a jövevényt. Az anyóka már visszafelé ballagott kannájával, mikor ráugrott az elsőnek odaérő farkas. Ám ugrását elvétette, így az anyóka észrevette és jól fültövön vágta a vízzel teli edénnyel. Az ordas ott helyben meg is dőglött. Az anyóka sejtette, hogy vannak a fenevadnak falkatársai, ezért gyorsan hazasietett, majd bezárta a ház ajtaját és minden ablakát. A farkasok három napig még a közelben ólálkodtak, mert érezték az anyóka szagát, de végül éhségükben odébbálltak. Az anyóka addig boldogan zabálta fel kamrája nyuszikészletét.

Mivel a farkasok egy nyulat sem hagytak életben, az anyóka kénytelen volt elköltözni. Jelenleg egy nyúlfarmot igazgat Texasban. Ha Texasban több nyúlfarm volna, az én mesém is továbbtartott volna.

Horváth Ádám

Odüsszeia

Színadi változat

Szereplők: Héra

Zeusz

Pallasz Athéné

Helyszín: Nagy tágas terem oszlopokkal

(Szinte sötét van, csak a falon égnek fáklyák. A terem közepén hatalmas férfi jár nyugtalanul... A fáklyák fénye hosszú árnyékot vet rá, amitől még nagyobbnak tűnik. Hirtelen megáll és elkiáltja magát.)

ZEUSZ: Héra!

(A falak mindenhol visszaverik a hangot. Erős bongás támad, ami egyre csak erősödik, majd hirtelen megszűnik. Az egyik oszlop mögül vékony, kényeskedve mozgó nő lép elő.)

HÉRA: Hívtál, hát itt vagyok.

ZEUSZ: Jó órával ezelőtt is hívtalak, mégsem jöttél.

HÉRA: Akkor nem te hívtál, hanem lányod...

ZEUSZ: Ha a lányom hív, az olyan, mintha én szólítanálak! *(Közel lép Hérához, aki megrezzen és hátra lép, de továbbra is farkasszemet néz Zeusszal.)*

HÉRA: Athéné és az ő ötletei... Miért kellett ezen a szörnyű földi helyen találkozunk? Fázom... Odahaza az Olümposzon is beszélhattünk volna...

ZEUSZ: Az Olümposz hemzseg kegyenceidtól és besúgóidtól!

HÉRA: Ezt ő mondta neked, igaz? Ezek is Pallasz szavai...De ha...

ZEUSZ: Csitt, te isteni úrnő, ezt majd máskor... Lányom szólni kíván!

(Héra keserűen lenyeli utolsó szavait, és mind a ketten a háttérben levő kis faajtó felé fordulnak... Kintről szárnyzuhogás hallatszik (Athéné földi alakja a bagoly), majd kicsapódik az ajtó... Óriási világosság áramlik be rajta, mintegy utat törve a sötétségben... Magas, vékony lány lép be rajta, tétován, óvatosan. Zeusz arcára kívül a szeretet, Héra viszont alig leplezett ellenszenvvel pillant rá. Athéné futó pillantást vet Hérára, majd apjához fut.)

ATHÉNÉ: Apám! Nem tagadom, segítséget kérni jöttem...Odüsszeuszról van szó...

(Héra közben Zeusz mögé lopakodik, és átfogja hátulról a vállát. Haragosan, fojtott indulattal suttog a fülébe...)

HÉRA: Tudhattam volna! Az a lehetetlen halandó! Leleményesnek mondják, pedig a csaló jobb szó volna rá!

ATHÉNÉ: Odüsszeusz jó, és vágyik haza!

HÉRA: Az az ember örült! És nincsenek érzései!

ATHÉNÉ: Apám, ez mind rágalom! Ne hallgass a kígyóra, aki füledbe susog! Szólj Kalüpszónak, eressze el!

HÉRA: Poszeidón haragja üldözi! Öcséd ellenére tennél?

ZEUSZ: Ugyan hallgass, tehén szemű! Mondd tovább gyermekem, bár nehéz, amit kérsz!

ATHÉNÉ: *(szenvédélyesen, kissé felbátorodva)* Elfeledted tán Odüsszeusz szerepét a csatában? Lehet-e feledni a falovat? Milyen földi tudna még ilyen ötletet napvilágra hozni?!

ZEUSZ: Hogy is tudnám feledni ezt a halandót, aki az én szívemnek is elég kedves...

ATHÉNÉ: *(hízelegve)* Zeusz, te oly bölcs vagy... Kalüpszó tart tőled... Poszeidón tehetetlen ellened... Ki tart vissza? Tedd meg az én kedvemért...

HÉRA: *(érzi, hogy vesztesre áll, mert már szinte kiabál)* Nem! Csak hízeleg! Ne hallgass rá! Kérlek!

ATHÉNÉ: Ugye nem függsz feleségedtől, nagy uralkodó?

ZEUSZ: Nem! Én vagyok a főisten! Levetem a láncaim! *(Durván ellöki Hérát, aki a földre zuhan, és ott marad fekve)* Odüsszeusz szabad lesz! Még ma!

ATHÉNÉ: Nem lehetne most?

ZEUSZ: De! Most azonnal! *(Azzal döngő léptekkel távozik. Athéné még a végszó erejéig marad... Szép szelíd arcához nem illő kegyetlen mosollyal nézi a földön ziháló Hérát.)*

ATHÉNÉ: Ég veled, te hatalmas istennő, Héra... *(Azzal apja után megy.)*

HÉRA: *(egyedül)* Eljön még a bukásod napja, nagy Zeusz, és húzod majd magaddal a lányod is... És én ott leszek a trónon, és onnan nézem végig, szerelmem... De most még túrnöm kell... *(Az ajtó becsukódik és sötét lesz...)*

Annamari – NeveNincs

A Legyek Ura-változat A (P)Olympos vakációja

A MALÉV egyik Fokker F70-es géppel repült a (P)Olympos Ausztrália felé, hogy eltöltse a jutalomnapot, amit nyert a papírgyűjtésen, amikor is egy iraki Mig 21-es tűnt fel a látóhatáron. A levegő-levegő rakétaival lelőtte az 1-es hajtóművüket, és zuhanni kezdtek. Valahol egy lakatlan szigeten landoltak az Indiai-óceánon. Az egész egy nagy dzsungel volt, és áthatolhatatlannak látszott. Egy szőke fiú a bozótban mocorgott, és nézte, mi mozog a szemben lévő bokorban. Hogy elijessze a lényt, elővette a mobilját és megszólaltatta éles, sípoló hangon, mire a bokorból egy fiú jött elő.

– Gyere, nézzük meg, hogy van-e még itt élő társunk!

– Nem szeretném, én nehezen tudok itt mozogni, tudod, a méreteim.

– Akkor irány a part, láttam, hogy arra van.

Így hát elindultak a part felé. A parton látták, hogy jó hely, és találtak pár szép kagylót is.

– Mirkó, csörgezd meg a telefonod! Azt meghallják és idejönnek – mondta Dani, azzal megsörgette telefonját, melynek hangja bejárta a szigetet. A hangra egy csapatnyi gyerek jött elő a bokrok közül. Még élnek – mondta Dani, és elkezdte megszámolni őket, hogy tudja, eltűnt-e valaki. Az osztály leült Mirkó mellé, Dani pedig megállapította, hogy mindenki él.

Mirkó megszólalt

– Figyeljete! Úgy néz ki, nincsenek felnőtt túlélők, ezért most el kéne döntönnünk, hogy mit tegyünk.

Erre mindenki helyeselt.

– Először azt döntsük el, hogy ki legyen a vezér.

– Én! – kiáltott Dani, de a többiek lehurrogták. Mindenki Mirkót javasolta Réka kivételével.

– Én úgy gondolom, hogy jó lennék erre a posztra, mert én vagyok a legszebb lány a csapatból.

A lányok egy része éljenezni kezdett, de végül eldöntötték, hogy Mirkó lesz a vezér. Megbeszélték a teendőket, és szerveztek egy felderítőcsapatot.

Mirkó szólt:

– Danó, Botond és Kristóf! Ti lesztek a felderítők velem. Itt pedig Réka és Dani lesz a helyettesem.

A kis csapat elindult a nagy útra.

– Szerintem a hegyre kellene felmenni, mert onnan jól lehet látni, és megtudhatjuk, hogy hová kerültünk. Elindult a társaság, és Mirkó szólalt meg először:

– A telefonom szerint 200 méter magasan vagyunk, de térerő nincs.

– Nézzétek, rózsaszín sziklák, és vége a dzsungelnek – mondta Kristóf.

A fiúk mentek még pár métert, de meglátták a csücsöt, és versenyezni kezdtek. Boti ért fel elsőnek, mert könnyű súlyának köszönhetően játszva felszökött a sziklákra. Fönről látták, hogy ez sziget, és szomorúak lettek, de Mirkó, hogy mentse a helyzetet, elmesélte, hogy apja pilóta, és ismer minden szigetet a világon. Egy-két perce lehettek fenn, de már el is indultak lefelé, hogy vigyék a hírt. Egy kis patak melletti ösvényen mentek, amit fentről láttak. Menet közben egy malacot láttak elfutni a túlparon, amitől Danó lábba jött, feltámadt a vadászszennvedélye, és máris mutatta, hogy micsoda izmai vannak. Mikor lérték a partra, látták, hogy Dani és Réka egy házikót épített. Éppen Miki díszítette a falait, de a filcei kifogytak, így csak félig készült el. Andris, aki amúgy a legfiatalabb, Marcival amőbázott. A lányok szépítgették magukat, és még pár gyerek beszélgetett. Mirkó meglepődve nézte a csapatot, és gyűlést hívott össze, ahol megdicsért mindenkit, és elmondta, hogy mi a helyzet. Erre mindenki elszomorodott, de

Mirkó újból apja történetével állt elő, hogy a többiekbe lelket öntsön, amire Réka is elmesélte, hogy az ő apja is pilóta.

Eljött az este, Mirkó elmondta, hogy tűzzel lehetne jelezni a hajóknak, és így a vadakat is távol lehet tartani. Így is lett. Éjjel három ember kezdett vigyázni a tűzre, és kétóránként váltották egymást.

Kb. éjjel két óra lehetett, amikor az alvók lármára ébredtek. Tűz keletkezett, ami átterjedt a fákra és a kunyhóra. A gyerekek pánikolni kezdtek, de néhányan élvezték is az eseményeket.

Reggel felmérték a kárt. Senki sem sérült meg, de a kunyhónak annyi volt. A gyerekek szomorkodtak a kunyhó miatt, de feltalálták magukat. Volt, aki házat épített, a másik úszott, túrázott, vadászott. Délben Mirkó gyűlést hívott össze, amikor is kihirdette a szabályokat.

– Az első szabály: rondán beszélni tilos, mert már zavaró ez a káromkodás és roszszalkodás. Második: szót kell fogadni a parancsomnak.

Erre Zsófi felháborodva elment a gyűlésről.

– Még néhány dolog: a kunyhót felépítjük, sőt többet is, hogy mindenki elférjen. Vízet majd kókuszdióban hozunk, a lányok gyűjtögetni fognak, a fiúk pedig vadásznak. A tűzre nappal két, éjjel pedig három ember fog vigyázni, és ők figyelik majd a hajókat és repülőket is. Botond tervez nekünk egy csónakot, amivel kimehetünk a vízre halászni, Andris pedig botot készít, amivel megtanít bennünket horgászni.

Este Danó, Zsiga és Enikő vigyázott a tűzre, de elaludtak, és a tűz is kialudt. Egy hajókürt felébresztette Danit, aki látta, hogy kialudt a tűz, ezért felkeltette Mirkót, aki igen dühös lett. Nem tehettek semmi, a hajó elment.

– Mit képzeltetek magatokról? Hol a tűz?

– Hát az úgy volt...

– Leszarom. Itt volt egy hajó, és tűz sehol. Fajankók! Elmentek tűzifaért, és tüzet raktok két perc alatt!

Danóék tüzet raktak, és vadásztak egy macacot. Büntetésből a három jómadár fél adagot kapott enni, aminek csak Danó örült.

Másnap a gyűlésen Mirkó kifejtette, hogy a kunyhók nagyon lassan épülnek. Réka pedig azt mondta, hogy kifesthetnék magukat terepszínűre a vadászathoz, aminek a legjobban a lányok örültek. Az ötlet meghozta gyümölcsét, sikerült elkapni a második disznót is.

Este volt már, amikor kiabálásra riadtak, mert néhányan állítólag szörnyet láttak. Reggel az esetet kivizsgálták, és kiderült, hogy csak Bence (becenevén Wily) volt az, akinek folyóügyei voltak éjjel, de azért a biztonság kedvéért Danóék bejárták a szigetet a szörny után kutatva. A keresés sikertelen lett, amitől jónéhányan megnyugodtak. Este Réka, Wily és Dávid volt a tűzfelelős, ami jó összeállítás volt, mert mindháromnak be nem állt a szája.

Reggel a gyűlésen Réka kifejtette, hogy Mirkó rossz vezér, ezért ő új falut hoz létre. A lányok többsége el is ment vele, de nem csak neki jutott ez eszébe. Zsiga és Danó is újat akart alapítani, amihez Kristóf, Zsiga, Boti és Gergő is csatlakozott. Így a három csoport háromfelé szakadt a szigeten. Mirkóék maradtak, mert ott jól lehetett a folyóban úszni. Rékáék egy tengerparti gyümölcsöshöz mentek, nem túl messzire, ahol könnyű gyümölcsöt szedni. Danóék a dzsungelben találtak egy tisztást a folyó felső szakaszánál.

Mirkó – hogy bebizonyítsa, milyen jó vezető – demokratikus akart maradni, de túlságosan egyenlővé váltak, s ebből adódóan nehezen tudta kezelni a csapatot, de jó közösség voltak. Rékáéknál demokratikus diktatúra volt, amitől a lányok lázongtak; mindenki vezér akart lenni. Danóéknál nehezen lehetett eldönteni, hogy ki legyen a vezető, így az lett, aki a legjobb ötletet mondta. Danó és Zsiga azt akarta, hogy vadásszanak, Krisi szerint a pihentető gyűjtögetés a legjobb. Boti szerint a kompromisszum, vagyis vadászni kell, és az

elfogott malacokat tenyésztani. Az ötletversenyen Boti nyert, ezért ő lett a vezér.

Fából karámokat csináltak és gátat a folyón, meg házakat. Bogyóval etették az állatokat. Az első nap öt malacuk volt, de gyorsan szaporodtak. Mirkóék jól szórakoztak, de a gát a folyón a víz nagy részét eltüntette; és a malacok hirtelen eltűnése kisebb gondokat okozott. Rékáéknál ugyancsak problémák adódtak: három lázadás történt, így Enikő lett a vezér; a gyűjtögető életmód okozta húshiány miatt elkezdett ráncosodni a bőrük.

Réka, Viki, Barbara és Eszter elment Mirkóékhoz, hogy segítséget kérjenek. Mirkó visszafogadta a lányokat (de Réka ismét megpróbálta megszerezni a vezérség posztot. Danónak az az ötlete támadt, hogy ijesszék meg este a lányokat. Ennek az ötletnek jó vége lett Zsigáék számára, mert a rémült lányok hozzájuk futottak, ugyanis az áruló Vikiéket látni se akarták. Daniék védelmükbe vették a lányokat, akik cserébe az állatokat gondozták.

Danó egyik felfedező útján talált fűzfát – amiből nyilat lehet csinálni –, és már vitte a bázisra, hogy fegyvert készítsenek.

Mirkóék három nap elteltével megkeresték a bázist, ahol Botondék laktak, és ahogy látta a víz, illetve malacok eltűnésének okát, máris rohant vissza, hogy beszámoljon. Gergő ezt látván szól, hogy vigyázzanak. Boti tervezett egy védelmi rendszert, amivel védekezhetek a lopások és az esetleges támadások ellen. Este Andris, Gábor és Wily jött, hogy beálljon Danóékhoz.

– Miért akartok árulók lenni? – kérdezte Boti.

– Azért, mert a mesterséges tóba halakat lehetne tenni, tenyésztani és megenni,

és nem kéne a tengerre kimennem horgászni – mondta Andris.

– Mi pedig azért, mert éhezünk; és ott nem nagyon szeretnek minket – mondta a két másik.

Másnap este Dávid, Lovas Bence és Mirkó tűnt fel, hogy lopjanak egy kis élelmet, de miután Wily ezt a tervet elmondta, lesből íjzapor zúdult a tolvajokra. Menekülni kezdtek, és éheztek tovább. Hogy megtorlás legyen, a sértettek támadást terveltek a lenti bázis ellen.

Két nap telt el, amikor reggel elkezdődött a roham. A harcosok – Enikő és Juli szemüvegét használva – meggyújtották a nyilakat. Az első nyílzáporral egy épület gyulladt meg. Ezután nagy lárma kerekedett a Mirkó-féle táborban. A második íjzapor után elcsendesedett minden. Mirkó megértette a támadás okát, mert a homokba az volt írva: EGY LOPÁS = EGY TÁMADÁS.

Egy hét telt el, ezalatt Domi, Marci és Viki jött át a felső táborba. Reggel 7 óra körül egy hajókürthangot lehetett hallani, és egy hajóba szállt fel az alsó tábor. Mirkó és Réka repülőre ültek, melyet az apukáik vezettek. A felső tábor szétengedte a malacokat, ledöntötték a gátat, és lefelé rohantak a hajó irányába. A hajón a lenti tábor lakói infúziót kaptak, a felső tábor lakói pedig interjú adtak az újságíróknak. Gyurcsány Ferenc miniszterelnök úr az osztálynak adta a szigetet, így most az osztály tulajdona a sziget. Egy falut alapítottak a szigeten, melynek neve: „TÚLÉLŐ” falu, és lakossága 82 fő. A falu önellátó, 124 malacot tartanak karámban, és 34 van szabadon. Komppal lehet megközelíteni a szigetet, ahol földúton lehet közlekedni.

Pálföldi Botond György – (P)Olympos

Két esküvő – egy születés

Jóbarátok

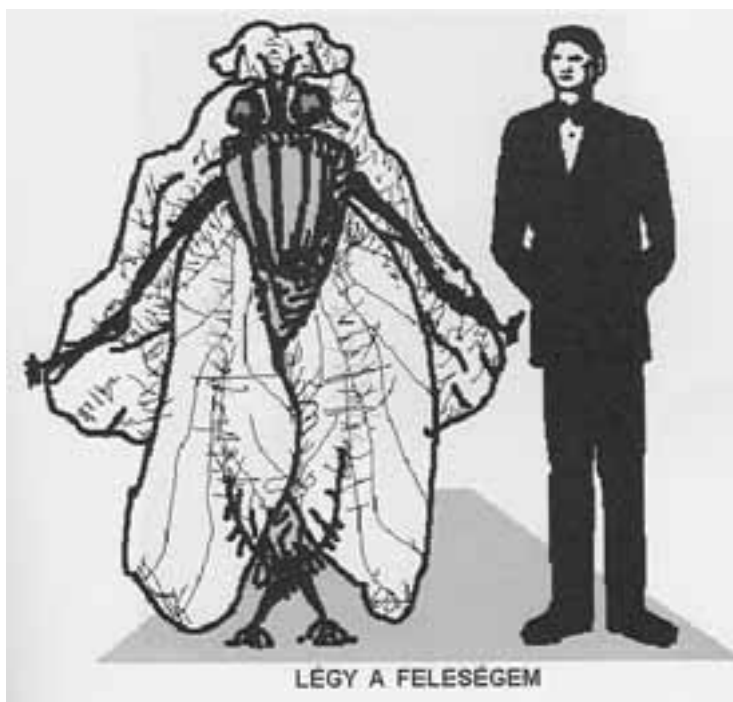
– A negyedik és az ötödik évad –

A Jóbarátok eddig elmesélt három év-folyamában két esküvőre voltak hivatalosak a nézők. Úgy tűnik, nagy sikert arathattak ezzel, hiszen ebben a két szezonban újabb két lagzi tanúi lehettünk. Sőt ez sem elég, hiszen a maradék öt évben még mondják ki a boldogító igent a show részeként.

A másik nagy kedvenc a szülőszoba mint helyszín. A tíz év alatt nagyjából 6–7-szer kerülünk kórházba a képernyőn keresztül, ebből négyszer szülés miatt, melyek által összesen hét baba jön a világra. Ebben a két évben csak egyszer szülnek, de az mindjárt három babát jelent.

Joey fogadja az 1997 szeptemberében már körmüket rágó tévénezőket, aki tengerparti házban elmeséli, hogy mi is történt az előző széria záró epizódjában.

Ross-nak választania kell Rachel és Bonnie közül. Természetesen az előbbit választja, ám Rachel alighogy elválasztja Ross-t barátnőjétől, máris feltételeket szab, melyeket egy 36 oldalas levélben tudat Ross-szal, aki a hajnali időpont miatt elalszik a levélen, így tudatlanul rábólint. Olyan sorozatot nem láttunk még, ahol nem derülne ki egy hazugság, így ez csak idő kérdése, még hozzá nem is soké, mert az első rész végéig már nem bírják ki együtt. Monicát eközben megcsípi egy medúza, Phoebe nem kívánja többet látni az édesanyját, ha már ennyi éven át nem kereste fel, sőt találkozik egy macskával, aki – meg van győződve róla –, nevelőanyjának reinkarnációja. Chandler megelégedi, hogy a szekrény, melyet Joey készített, belóg az ajtaja elé, és miután az alkotó kizárja a kidobás lehetőségét, abban maradnak, hogy eladják. Meg is jelenik egy vevő, aki nem hiszi el Joey-nak, hogy belefér maga is, ám amikor bemászik, az érdeklődő bezárja, és mindent kirámol a lakásból. Joey új barátnőjére Chandler is szemet vet, ám erről nem szól neki, csak későn, így bocsánatért esedezve Chandler bezáratja magát egy ládába. Phoebe öccse, Frank összeházasodik a negyvenes barátnőjével, Alice-szel és gyereket is szeretnének, ám Alice már nem képes kihordani a babát, így egyetlen megoldásként Phoebét kéri meg, hogy a mesterségesen létrehozott embriókat hordja ki. Eközben a csirke kakassá fejlődik, és fajához hűen hajnalban kukorékol. Ross egy kvízt készít a többiek kérésére, melynek célja kideríteni, hogy ki ismeri jobban a másikat. A dolgok odáig fajulnak, hogy Monica a madarak távozását kéri, amennyiben ők nyernek, Chandler pedig ebbe úgy megy bele, hogy ellenkező esetben lakást cserélnek, így ők kerülnek a nagyobb lakásba. Rachelnek megtetszik az egyik vevője, és hogy vele lehessen, átpasszolja Ross-nak a főnöke unokahúgát, aki néhány hétre jött Londonból, és el kell kísérni az operába. Ross nemcsak az operába kíséri, hanem egy wermonti hétvégére is elmennek közösen. Sőt mikor a Emily kéthetes látogatása véget ér, kezdetben távkapcsolatba kezdenek, ám miután ez egyre kevésbé működik, Ross megkéri Emily kezét, aki igent is mond. Rachelt nagyon rosszul érinti Ross hirtelen esküvője, így az említett vevőjével kialakuló viszonyát is elbaltazza. Sok vita után Joey-t éri a megtiszteltetés, hogy Ross tanúja legyen, ám elhagyja a gyűrűt. Az esküvő miatt Londonba utaznak mindannyian a nagyon terhes Phoebét kivéve (ugyanis Lisa Kudrow valóban terhes volt, ezért is került bele ez a gyerekkihordás a

sorozatba, és orvosai nem engedték el egy londoni forgatásra). Ross Rachel nevét mondja az esküvőn, Monicát pedig Chandler ágyában találjuk.

Az ötödik évad az előző utolsó másodperceivel kezdődik, amikor Ross rossz nevet mond. A szertartás végén Emily le is lép, és rokonokkal üzen, hogy nem kívánja látni többé Ross-t. Ő azonban mindent elkövet, hogy láthassa, és a reptéren is vár rá, hogy eljöjjön vele a nászútra. Emily azonban úgy tűnik, nem jön, Rachel viszont épp arra jár, és megpróbálja meggyőzni Ross-t, hogy menjen el egyedül az útra. Ross pedig megkéri Rachelt, hogy kísérje el, mert egyedül nem szeretne menni. Mikor éppen közösen beszállnának, megjelenik Emily, Ross pedig utánaszalad, és a mit sem sejtő Rachel egyedül utazik Görögországba. Monica és Chandler próbálják elfelejteni a történeteket, ám nagyon úgy tűnik, hogy nem tudják, sőt nem is akarják. Azonban a többiek előtt teljes titokban tartják viszonyukat. A századik részben Phoebe meg is szüli Frank és Alice gyermekét, illetve gyermekeit, ugyanis hármassikreket hoz a világra. Öt embriónt ültettek be a méhébe, mivel így is csak 25% esély volt, hogy egy is megtapadjon, ám Phoebe „hipertermékenysége” miatt három gyermek is lett belőle, akiktől aztán nagyon nehezebbé esik elválni. Joey telefonos pénzgyűjtő műsorban kap munkát, melynek jótékonyági értékei vita tárgyát képezik Phoebével, aki megpróbálja bebizonyítani Joey állításának – miszerint nincs önzetlen jócselekedet – hamisságát. Emily feltételt szab Ross-nak, hogy csak abban az esetben hajlandó New Yorkba menni, ha soha többé nem találkozik Rachellel. Sőt, új bútorokat szereztet be Ross-szal, illetve eladhatja vele a lakását. Az Emilyt játszó nő egyébként terhes volt, ezért esélytelen volt, hogy Ross-szal közös jövője legyen, azonban nekünk ez jó néhány részig nem egyértelmű. Ross tehát végül másodszorra is elvállik. Monica és Chandler viszont egyre kevésbé tűnik szétválaszthatónak. Előbb csak Joey jön rá a dologra, nem sokkal később azonban Rachel is megtudja, és miután Ross kiveszi a szemközti lakást (tekintve, hogy Emily miatt Chandleréknél kellett már egy ideje meghúznia magát), az évad második felében Phoebe és Ross is – *mi van velük? Nem világos. Ők is átmennek? Akkor nem kiveszik, hanem átmennek, beszállnak stb.* Rachel átmegy a Bloomingdales-től a Ralph Laurenhez, ahova nehezen tud beilleszkedni. Phoebe megtalálja egy rendőr jelvényét, amitől aztán nem tud elszakadni, ám nemsokára a gazdáját is megleli, akitől még kevésbé. Gary, a rendőr aztán járőrözni viszi a „fiúkat”, akik közben különös kalandokat élnek át. Joey és Ross nagyon tehetségesnek bizonyul labdadobálásban, ugyanis órákon át tudják dobálni leesés nélkül. Joey-nak pedig nem csak a labdadobáló karrierje ível felfele, ugyanis Las Vegas-ba hívják egy forgatásra, ami saját maga szerint élete nagy lehetősége, azonban a többiek minél többet tudnak meg a produkcióról, annál jobban kétlik ezt. Joey ezért – bár Chandler elindul vele az útra – egyedül megy Vegas-ba. Azonban Monicával az első évfordulójukat ünneplik, így elhatározzák, hogy ők is követik. Joey filmjének forgatása viszont el sem kezdődött, mert nem volt rá pénz, a fiatal színész pedig nagyon szégyelli ezt barátai előtt, ezért nem szeretné, ha meglátogatnák. Phoebe, mikor megtudja, hogy Monicáék Vegas-ba mennek, a meghitt utazás esélyét kizárva csatlakozik hozzájuk, mondván: Londonba sem mehetett. Így aztán megy Ross és Rachel is, de csak később egyéb elfoglaltságok miatt. Ross bajuszt és szakállat rajzol az alvó Rachelnek, amit aztán nem tudnak lemosni, ezért Rachel nem kíván kimozdulni a szobából, hanem inkább alkoholizálással fűszerezett kártyázással töltik az időt.

Joey megtalálja a kézikertestvérét, aki azonban kevésbé lelkes. Monica és Chandler úgy döntenek: ha nyolcat dobnak, összeházasodnak. Sikerül is a dobás és el is indulnak házasodni, ám várniuk kell, mert épp egy másik pár van bent. Legnagyobb meglepetésükre a friss házas Ross és Rachel lép ki a teremből holt részegen, így Ross-nak a februári ra is jut egy válása.

Ajánló oldal

A DDAANVIBNRCoIW–NKÓD

Az embert általában már a halál szó hallata félelembe, kétségekbe kergeti, hogy mi lesz utána, mégis érdekes, hogy jó részük életük utolsó perceiben azon kezd gondolkozni, mit adhatna tovább a jövő nemzedékének.

Így tesz Jaques Saunière is, aki gyilkosa elől menekülve munkahelye, a párizsi Louvre Nagy Galériájában egyértelmű jeleket hagy rég nem látott unokájának (Sophie Neveu). Ám a nagyapa egy egyértelmű jellel segítségül kéri hozzá az – éppen a városban előadó – amerikai Robert Langdont. A rendőrség félreértelmezve a jelet elkezd gyanakodni a professzorra a gyilkossággal kapcsolatban. Ekkor kezdődik a hajsza, ami majdhogynem végigkíséri a hat és félszáz oldalas regényt.

Ezen menekülés közben két hősünk eljut Angliába is, ám a titok felfedése ellen vérrel-
verítéssel küzdő egyházi szervezet, az Opus Dei mindenhol képes föltűnni. Egyértelmű céljuk a nép további áltatása az oly elcsépelte témának számító Szent Grállal kapcsolatban. Ekkor áll össze a történet, hogy a szervezet – melynek vezetője a nagypapa volt –, a bizonyos Sion-rend a Szent Grál fogalom elemeire bontásával eljutott a titok megfejtéséig, és céljuk évszázadok óta a Szent Grál titkának őrzése és Jézus leszármazottjainak (!) védelmezése. Innentől kezdve számunkra a kérdés csak Jézus sarjainak kiléte. (Bizonyosságot ad feltevésükre a majd ezeréves múltra visszatekintő rend régebbi mestereinek – többek közt Sir Isaac Newton, Botticelli, Victor Hugo és Leonardo da Vinci – műveiben elrejtett sok utalás. Legszembetűnőbb Da Vinci *Mona Lisá*jának és *Az utolsó vacsora*jának újraértelmezése.)

A történet alakulásában szerepet játszik egy bizonyos magát csak Mesternek szólítottó egyén, aki az orránál fogva vezeti az Opus Dei harcosát, és kihasználva Langdonék hiszékenységét, gyönyörű szerepjátékaival majdnem eléri célját, a Grál saját használatra való megszerzését.

Bár hosszú könyvről van szó, csak azoknak ajánlom az elkezdését, akik két-három napot hajlandók rászálni a műre. Ugyanis letenni szinte lehetetlen. A szerző több szálon futtatja a történetet, az olvasó figyelmét is többféleképpen próbálja (hozzáteszem: sikeresen) felkelteni, és fenntartani. Elsőként mindig teletöm egy jelenetet misztériumokkal, és ezeknek egy apró szeletét mindig lepel alatt tartja, de nem túl sokáig, nem veszti el ezek közt az ember a fonalat. Sokszor ezen misztériumokat egy jelenet más oldalról való bemutatásával leplezi le, s így a végén a homlokára csaphat az olvasó, mikor ezen visszaforgatásokkal fény derül például a Mester kilétére...

A szerző nem sokat kertel, egyértelmű fogalmazásaiban mégis mindig található egy-egy rejtély.

Emellett magát a történetet is hagyja a bizonytalan jövőben játszódni, sőt egy percig még egy álom leírásának lehetőségét is felveti. Kitűnően fűzi a szálakat, mesterien érzékelteti az érzelmeket, elgondolkodtatja az olvasót, ellenben kár, hogy az utolsó előtti jelenet közben kifogy a szufla, és a regényt elrontja egy rossz, amerikai filmekből kölcsönzött csöpögős szerelmi vonallal... Persze az összhatást szerencsére ez sem ronthatja el, a könyv a mai világban így is szinte alapmű.

Tóth Áron Gergely

Ajánló oldal

SÖR

Eljött az idő, és mi felkerekedtünk. Elmentünk néhányan a Poliból, és beültünk a Nemzethe egy sörre. Sör, miszerint Shakespeare Összes Röviden (The Complete Works of William Shakespeare – Abridged. Merthogy angolul adták elő). Meglepődtem, mert nagyon kevesen voltunk a Poliból. Talán nem volt eléggé reklámozva, vagy ha volt is, nem tudtátok, hogy miről is van szó.

Nevezett sör egy komédia. Vagy egy paródia. Vagy egy vígjáték. Vagy amit akartok. Ha nem ismeritek Shakespeare összes művét, – amit valószínűleg elég kevesen ismernek hiányosság nélkül, mert elég nagy életműről van szó – akkor is garantált, hogy az előadás után még órákig nem lesztek képesek eltüntetni a mosolyt az arcotokról. Nem a drámákon van ugyanis a hangsúly, hanem a szórakozáson. Azt mondanám, hogy angolul sem kell nagyon tudni hozzá. Nem fontos minden szót érteni, és rengeteget lehet tanulni is belőle. Egy nagyon vidám sikerélmény az angolul tanulóknak, szerintem. A kiejtésük főleg valami hihetetlenül gyönyörű, igazi angol–angol.

Az előadást három brit színész tartja, név szerint a Madhouse Theatre Company. Érződik rajtuk, hogy komoly színészek is tudnak lenni, nem is akármilyenek. Már több éve játszanak a Merlin színházban, itt élnek, tudnak magyarul – ezzel az előadás során többször is villognak. De nem csak lerövidítik és kiforgatják Shakespeare-t, parodizálják és bizony kritizálják is, nem is kicsit. Mégsem hat tiszteletlenségnek, mert nagyon jól csinálják.

A címet véresen komolyan kell venni, valóban Shakespeare összes művét előadják kb. két órában. Hangulatában hasonlít a Stílusgyakorlatokhoz picit, aki ismeri és szereti, annak egész biztosan tetszeni fog.

Vonzerő lehet az is, hogy a Nemzeti Színház amilyen furcsa és összevissza kívülről, talán van olyan szép belül. A stúdiószínpad, ahol ezt adják, kicsi és barátságos, mindenki oda ül, ahova akar. És itt egy tipp: aki csak szemlélődni és nevetni szeretne, ne üljön az első sorba :)

Remélem, sikerült némi kedvet csinálnom nektek, mert én – ahogy szavaimból kiolvasható – csakis ajánlani tudom ezt az előadást.

Deák Zsófi – Monopoli

Nagy Evangelos, a Zeneszerző*

Igen, ha jól hallom, éppen hangolnak a zenészek. Érdekes, hogy ezt miért teszik rá az albumra. De mégis, ha egy olyan névről van szó, mint Vangelis, nyilván adózunk nagyságának azzal, hogy már felkerül az albumra az is, amikor az általa lejegyzett hangok játszására melegítik a húrokat és a vonókat. Nem is értem, miért az a szám címe, hogy nyitány, de nem most készülök életem egyik legnagyobb élményének átadni magam, hiszen a görög zseni legújabb szerzeményét hallgatom. Úgy hallom, hogy valami nagyszabású zene lesz, és ezért a gyors hangolás után elkezdnek abszolút sablonos, hatásvadász muzsikát játszani. Lassan kezdem érezni, hogy nem ártana, hogyha kezdődne a mű, amit a mester készített.

Ez a cikk már megjelent 2004. december 23-án a www.kretamagazin.hu internetes diákportálon!

Úgy tűnik, hogy a Paradicsom meghódításával egy mappába másoltam a számokat, ezért a csilingelés, és egy percbe sűrített zenei tetőpontok után nyilván Ridley Scott filmjének egyik betétjét hallok most. Oh nem. Itt nincs keveredés. Ez még mindig a Nagy Sándor album. Akkor bizonyára most lép be a terembe Vangelis, és a zenészei ezzel kedveskednek neki. Valószínűleg spontán jött az ötlet, mert nem gyakoroltak rá, így a férfikórus is egy-két hangban eltér az eredeti Paradicsom meghódításától.

Sőt ahogy jönnek az újabb és újabb számok, egyre inkább hamisnak tűnik, bár sosem mennek messzire az alaptémától. Nem tudom mire vélni a helyzetet. Pedig egyre inkább hatalmába kerít az az érzés, hogy bizony Vangelis semmi újat nem fog nekünk ma adni, ha ez így marad. Egy női kórusral bővül a bő évtizedes klasszikus alapmű. Annak tudom be a dolgot, hogy minden pénz elment az elefántokra, és nem maradt a zenére. Vangelis pedig a néhányszáz dollárért csak azt vállalta, hogy hozzáír egy szót a befutott slágerekhez. Ezt az is alátámasztja, hogy a stúdió, ahol felvették, nagyon zajos, mert valami gyár mellett épülhetett rossz hangszigeteléssel, ezért hallani néha a gépek zaját. Oh pardon, ez a zaj a zene része. Aztán szépen lassan elmúlik az 1492 hatása, és Hans Zimmer négy évvel ezelőtti albumáról, a Mission Impossible 2 filmzenéből hallok gyengén utánzott részleteket gitárosokkal és nyavalgató nőkkel.

Kiderül, hogy ez is csak ideiglenes, ugyanis az igazi klasszikusok még nem kerültek közvetlenül terítékre. Örömmel hallanám Ravel Bolerójának ritmusát, még ha lopva is lenne, csak ne volna benne az a kis változtatás, ami nem elég nagy ahhoz, hogy ne legyen egyértelmű a lopás, de elég nagy ahhoz, hogy úgy legyen pocskék, ahogy van.

Úgy látszik, ennyi idő elég egy zeneszerzőnek, hogy kiégjen, vagy már korábban kiégett, és megalapozott önkritika miatt nem vállalt eddig filmeket. Vagy csak ennyi idő után újra be kell melegedni? Hogy melyik az igaz, arra akkor kapunk választ, ha ezek után nem vonul végleg vissza, és meghallgathatjuk a következő albumát is, és a zenéjére izgulhatunk végig valami szuperprodukción. Kíváncsian várom.

Hayo

Borz album Kispál nélkül

*„Beszél, aki keres,
hallgat, aki talál,
senki nem ért semmit,
az orvosok a halált”*

Én, szeretlek, téged.

Ezzel a címmel jelent meg az elmúlt év végén Magyarország egyik legnépszerűbb (alternatív) rock együttesének új, rendhagyó albuma. Már a tok is jelzi, valami újra számíthatunk. A keménypapír-borító háromfelé hajtása után találkozhatunk a szö-

vegkönyvvel, mely kézírással készült, de a jó ötlet ellenére hibája, hogy néhol nem pontos és nehezen olvasható. A CD-t betéve láthatjuk, hogy ez az együttes történetének (tudomásom szerint) második legtöbb számot tartalmazó korongja.

Rögtön egy csak vokális számmal kezdődik az album, melyen kívül csak egy hasonló kísérlet volt eddig, mégpedig az 'Egy az egybe (csak maga)' című, ellenben ez a téma egy másik számban vissza is tér. Ezen kívül van

benne pár olyan szám, amelyek kifejezetten emlékeztetnek régebbi dalokra, például az 'Iszonyat lassú' kimondottan egy 'Vér és bél' utánérzetnek tűnik, az 'Ugyanazokat' hajaz a 'Már délután'-ra, és a 'Minden rendben' az 'Ül' album hangulatát idézi.

Található itt teljesen jellegzetes Kispál dallam is (Csiga, WC-n sírni, Minden rendben), de pár, fájón Hiperkarma beütésű (Karácsony; Éjjel, álmomban;) és egy sajnálatos módon szerintem a Zanzibar stílusa felé húzódo kezdéssel rendelkező populárisabb dal is 'Van, amikor nem' címmel.

Viszont érdekes kísérletek is vannak rajta, például az 'Ippon lite' mely azért egyedülálló, mert ez a szám Dióssy D. Ákos zongorajátékára van fölépítve. Persze szó sincs az eddigi elnyomásáról, mert – mint azt megtudtam – ez a zongorista második száma, és az első is csak egy HÉV-en kifantáziált rég elfeledett dallam... Ugyanakkor a 'Vackolj belém' című opusz azért érdekes, mert eddig nem hallhattunk olyan Kispál számot, ahol Lovasi 'Bandi' csak vokálozott volna, itt viszont Leskovics 'Lecsó' Gábor énekel.

Az egész albumot értékelve szembeütnő az alapmotívumok letisztultsága, viszont bennem valamifajta hiányérzetet kelt, mert a szépen összerakott kis részletekből egyben sokkal többet ki tudtak volna hozni, nem csak ilyen rövid snittek. Példának okáért az albumon egy darab, Kispál András által játszott szólórész sem található, valamiért ezeket hanyagolták. Ellenben szembeötlő, hogy a később beszállt/cserélődő tagok mennyit változtattak a stíluson. A Dióssy D. belépése óta készült albumok már erőteljes irányváltást eredményeztek, próbálkoznak a billentyűs játék bevételeivel, de mintha most se lenne Ákos az együttes tevékeny részese, mert néhol teljesen elveszik a játéka, koncerteken is előfordul, hogy feltett lábakkal unatkozik. Persze nem kérdőjelezem meg

a szükségességét, de talán még inkább az együttes hasznára válna, ha jobban érvényesülne a zongorajátéka. Most a zenekarban mutatott teljesítménye inkább a technika koordinálásában mutatkozik meg. Iránymutatónak jó lenne az imént említett 'Ippon lite', és az itt mutatott vonal követése elősegítené a zenekar még változatosabb játékát. A korábbiakhoz képest most jobban előtérbe kerül a dobjáték, és ez nem is megy a zene rovására. (Kár, hogy ezt Tóth Zoltán idejében nem kezdték el, „Csülök” fantasztikus képzettsége ellenére.) Lovasi hozza a szokásos formáját. Néhol ugyan eltűnnek a szurrealista beütések a szövegekben, de zeneileg szerencsére itt se szorul háttérbe a basszusgitár-játéka.

Összességében véve ez az első album, ami nem a hagyományos módon készült (stúdióba vonulunk, veszünk föl számokat, írogatunk párat, aztán valami kisül belőle), hanem mindig, mikor valamennyire kész volt egy szám, elvonultak, és rögzítették. Talán a túl rövid érlelési szakaszok miatt van, hogy kiforratlan maradt egy-egy mű. A hanghordozó azt üzeni: Nem tűntünk el, megint változunk, valami ilyesmi felé, de az igazán nagy durranás később várható.

Persze ettől még ez a felvétel fantasztikus, magában is megállná a helyét, csak az előző hanganyagokkal túl magasra tették a mércét. Mindenesetre mindenkinek ajánlom a figyelmébe, azoknak is, akik a jellegzetes Kispál vonásokat keresik, és azoknak is, akik valami újra várnak.

*„A kulcs, ami a mennyet nyitja,
a pokolba is jó fordítva,
a kulcs, ami a pokolba jó,
az igazából a mennyből való”*

Tóth Áron Gergely

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Közgazdasági Politechnikumban 2005. április 7-8.-án megrendezésre kerülő 11. TMT szervező bizottsága pályázatokat ír ki a Politechnikum iskolapolgárai számára az alábbi kategóriákban:

- Videófilm-készítő pályázat,
- Osztályok közötti filmpályázat,
- Vers- és novellairó pályázat,
- Fotó- és képzőművészeti pályázat,
- Filmkritika pályázat

A beérkezett pályamunkák a TMT-n bemutatásra kerülnek, ekkor dönt a szakmai zsűri is. Minden témakör első három helyezettje értékes jutalmat kap.

A pályázatok leadási határideje: 2005. március 25.

Videófilm-készítő pályázat

Pályázhat minden iskolapolgár: A filmek bármilyen technikával (VHS, Hi8, DV, stb.) elkészíthetők, de egyének, csoportok, baráti társaságok, alkotócsoportok maximum 5-5 filmmel. lehetőleg ne legyenek hosszabbak 10 percnél.

Témakörök:

1. **Aki nem lép egyszerre**
2. **Olyan vagy, mint én**
3. **Velem történt**
4. **Ez vicces!**
5. **Egyéb**

Ha semmilyen eszköz sem áll rendelkezésedre, nem kell elkeseredned, mert a Politechnikum Videóstúdiójától minden segítséget megkaphatsz (operatőr, vágó, egyéb eszközök, konzultáció).

Osztályok közötti filmkészítő pályázat

Filmes versenyt kezdeményezünk a Politechnikum osztályai számára. A gondolkozatok, a filmek elkészítése előtt konzultáljatok a videósakkör tagjaival a lehetőségekről.

A feltételek azonosak a „Videófilm-készítő pályázat” feltételeivel, témameghatározás nincs, de kérünk benneteket, hogy ne „Hollywood”-ban a szakmai zsűri.

Filmkritika pályázat

A 11. TMT-n vetített pályázati filmekről írt filmkritikákat várjuk. Kritikáitokat a P:/POLIGRAF/KRITIKA könyvtárba küldjétek, illetve Jakob Juditnak adhatjátok le.

Fotó- és képzőművészeti pályázat

Ezt a kategóriát is iskolapolgárok számára írja ki a szervező bi-zottság. Nevezhetnek egyének, alkotócsoporthoz maximum 5-5 alkotással. (A sorozat egy alkotásnak számít!) Természetesen ha csak kiállítani szeretnétek az ELŐSZOBA GALÉRIÁBAN

a TMT keretein belül, azt is lehet. A pályázott fotókat, rajzokat, festményeket, szobrokat szakmai zsűri értékeli, az első három helyezett értékes jutalomban részesül. A pályamunkákat március 19-ig hozd a stúdióba.

Vers- és novellaíró pályázat

Bárki nevezhet tetszőleges témájú verssel, novellával. A beérkezett pályamunkákat szakmai zsűri bírálja el. A JELIGÉS pályázatokat a P:/POLIGRAF/11TMT könyvtárba küldjétek, illetve Jakob Juditnak adjátok le.

Ha nem kívánsz pályázni, csupán publikálni szeretnél a Poligráf TMT különszámában, erre is lehetőséged nyílik, de kérünk, hogy ezt a szándékosat külön jelezd Juditnak!

Határidő: 2005. március 19.

FIGYELEM!

A TMT szervezői kéréssel fordulnak hozzátok. Ha van valamilyen ötletetek a TMT-vel kapcsolatban (műsorszám, design, eszmei mondanivaló stb.), akkor keressétek CSONCSIT!
A TMT minden tekintetben NYITOTT, szívesen látunk bárkit a szervezésben és a lebonyolításban is!

A tartalomból:

Lajos a változásokról.....	2
Szedd össze magad!.....	3
Bírósági jegyzőkönyvek.....	4
Sítábori vélemények.....	8
Testkultúra pályázatok.....	10
Irodalmi házi verseny.....	12
Műveltségi, alkotói sikerek.....	14
Ügyeleti eredmények.....	15
Mi lesz Csizmás Andrással?.....	16
Vasas Anna az oroszánokról.....	17
WinTerRor a lovak nevében.....	20
Hugi az öngyilkosságról.....	21
Pó(ó)ni a szalagavatóról.....	25
P.Howard 100 éves.....	26
Major Csilla filmelemzése.....	27
Horváth Ádám meséje.....	29
Annamari dramatizált Odüsszeiája.....	30
Pálkövi Botondék egy szigeten.....	32
HaYóbarátok.....	35
Tóth Áron könyvajánlója.....	37
Deák Zsófi sörözik.....	38
Hayo Vangelise.....	38
Kispál nélkül Borz.....	39
Keresztretvény.....	41
TMT.....	42

Az illusztrációk Kemény György A magyar nyelv értelmező képtárából valók (Balassi Kiadó, 1999).

Aranyképesek

- Ateista vallás: Isten megszűnt.
- nyárpolgár
- Lehet, hogy az igazság nem mindig jó, de hosszútávon kifizetődő, és legalább nincs az ember fejében kérdőjel.
- A költeménynek szomorú a hangulata, de emellé belevegyül még a buzdítás a harcra, az adrenalin fokozás.
- A szatírban az író kritikál, az abszurd forma pedig valóságatlan.
- Tatjana beleszeret Anyeginbe és levelet ír neki, amit a főszereplő elutasít, mert nem tartja komolynak és hozzá képest idősnek a lányt.
- Anyegin vidékre költözik, ahol tovább folytatja unatkozását. Folyton nyüszögne.
- Bánk lelkiismerettségére utal, hogy a bűnt bevallotta a királynak.
- A királyné sok minden bonyodalmat okozott, pl. elszorította a magyar nemeseket.
- Bánk Ottóval is konfliktusba került, amiért feleségét meghágtá.
- A magyar nemesség kezdődő zűgölődése Gertrudis ellen nem csökkent.
- A királyné becsülete felhorkan.
- Vörösmarty tettelesen nem támogatta a szabadságharcot.
- A '30-as évek Moszkvájában tombol a kommunizmus.
- A Mester és Margarita legfőképpen a Faustra támaszkodik rá.
- Gregor Samsa útiügynök és lombhegedül.
- Tonio tengődik a polgár és a művész között.

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Molnár Lajos

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében